

Manual dels hàbitats de Catalunya

Manual dels hàbitats de Catalunya

Catàleg dels hàbitats naturals reconeguts en el territori català
d'acord amb els criteris establerts pel
CORINE biotopes manual
de la Unió Europea

Edició a cura de

Josep VIGO
Jordi CARRERAS
Albert FERRÉ

Autors

Jordi CARRERAS [JC]
Ramon M. MASALLES [RMM]
Josep M. NINOT [JMN]
Josep VIGO [JV]
Centre Especial de Recerca de Biodiversitat Vegetal
Universitat de Barcelona

Pla de l'obra

Volum I

Introducció

Volum II

1 Ambients litorals i salins

Volum III

2 Aigües continentals

Volum IV

3 Vegetació arbustiva i herbàcia
(Vegetació arbustiva)

Volum V

3 Vegetació arbustiva i herbàcia
(Prats i pastures)

Volum VI

4 Boscos

Volum VII

5 Molleres i aiguamolls
6 Roques, tarteres, glaceres, coves

Volum VIII

8 Terres agrícoles i àrees antròpiques

Volum VIII

8 Terres agrícoles i àrees antròpiques

8 Terres agrícoles i àrees antròpiques**81 Pastures intensives**

81.1 Camps condicionats com a pastura intensiva, secs o poc humits

82 Conreus herbacis

82.1 Conreus herbacis intensius, sense vegetació natural intercalada

82.2 Conreus herbacis intensius amb bandes intercalades de vegetació natural

82.3 Conreus herbacis extensius, principalment de cereals

82.4 Camps inundables

83 Conreus llenyosos i plantacions d'arbres

83.1 Conreus arboris

83.2 Conreus arbustius

83.3 Plantacions d'arbres

83.4 Vivers de plantes llenyoses

84 Fileres d'arbres, tanques vives, bosquets**85 Parcs urbans i jardins****86 Ciutats, pobles, àrees industrials****87 Camps abandonats, ermots i àrees ruderals****88 Espais subterranis artificials****89 Ports, basses i canals artificials**

Edició:
Josep Vigo, Jordi Carreras,
Albert Ferré

Redacció:
Jordi Carreras,
Ramon M. Masalles,
Josep M. Ninot, Josep Vigo
*Centre Especial de Recerca de
Biodiversitat Vegetal
Universitat de Barcelona*

Coordinació científica
Josep Vigo

Coordinació tècnica
Francesc Diego, Salvador
Grau, Pilar Vendrell
*Departament de Medi
Ambient i Habitatge.
Generalitat de Catalunya*

Assessorament lingüístic
Neus Baltrons (català)

Disseny i maquetació
Robert Masip
"la nevera, idees fresques"

Retoc de les imatges
Francisco Cuevas
"Tren Estudi Gràfic"

Impressió
El Tinter. Arts gràfiques, edicions
i produccions S.A.L.

© 1a edició: desembre de 2006
© Drets d'aquesta edició:
Departament de Medi Ambient i
Habitatge. Generalitat de Catalunya

Dipòsit legal: XXXXXXXXXXx
ISBN: 84-393-7474-9
Imprès a Catalunya. *Printed in Catalonia.*

81 Pastures intensives

81.1 Camps condicionats com a pastura intensiva, secs o poc humits

81.1

Camps condicionats com a pastura intensiva, secs o poc humits

Camps condicionats com a pastura a Sant Martí Sacalm (la Selva). A. Ferré

Aspecte

Formacions herbàcies de composició florística banal i molt diversa d'un lloc a l'altre, amb abundància de plantes resistents a la nitrificació i al trepig. El seu aspecte no presenta gaire variació estacional, de manera que solen conservar-se verds tot l'any.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Muntanya mitjana.
Ambients que ocupa – Antics conreus de cereals de secà.
Clima – Medieuropeu submediterrani.
Substrat i sòl – Sòls poc estructurats, nitrificats.

Flora principal

Molt diversa, integrada sobretot per gramínies (*Dactylis glomerata*, *Poa*, *Lolium*...), lleguminoses (*Trifolium*, *Medicago*...) i herbes poc o molt ruderals (*Geranium molle*...).

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

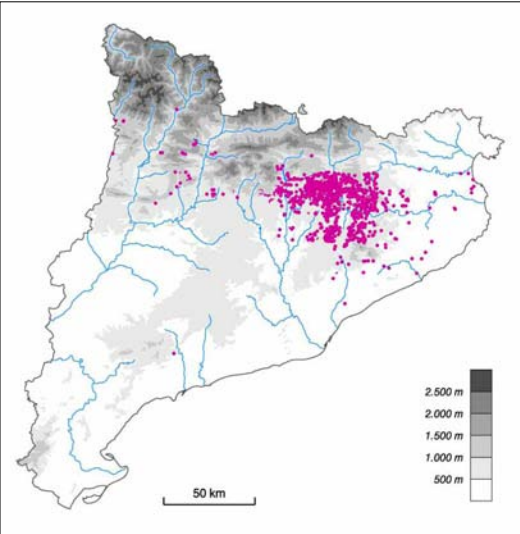
Comunitats diverses, no tipificades.

Dàtil (*Dactylis glomerata*). A. Ferré i J. Vigo

Distribució dins el territori català

Prepirineus, territori ausossegàrric i part del catalanídic septentrional.

Gestió, usos i problemes de conservació

Es tracta d'antics conreus de secà, sembrats amb herbes farratgeres. Són, per tant, sistemes instaurats i mantinguts per l'home, utilitzats com a pastura intensiva de vacum (i

eventualment d'equins). Poden generar problemes de nitrificació del subsòl en casos de sobrepastura i si ocupen grans superfícies.

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ① bona part d'Europa
Freqüència dins el territori català	▶ ③ bastant comú
Forma d'implantació territorial	▶ ③ superfícies petites
Biodiversitat	▶ ① baixa
Grau de maduresa	▶ ① condicionat per l'activitat humana
Amenaça	▶ ① no amenaçat

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

81a Camps condicionats com a pastura intensiva

82 Conreus herbacis

82.1 Conreus herbacis intensius, sense vegetació natural intercalada

82.11

Conreus herbacis intensius (cereals, farratges...) que cobreixen uniformement grans superfícies

Camp d'alfals a Belcaire d'Urgell (la Noguera). A. Ferré

Aspecte

Camps de cultiu de plantes herbàcies, sovint amb dues (i fins i tot tres) collites al llarg de l'any, que solen rebre importants aportacions de pesticides i de fertilitzants. L'espai gairebé no presenta restes de vegetació natural i la flora espontània de males herbes que acompanya els conreus és més aviat pobra.

Ecologia

- Àrees biogeogràfiques – Terra baixa (i muntanya mitjana).
- Ambients que ocupa – Grans planes agrícoles, sobretot de regadiu.
- Clima – Mediterrani (o mediterràneu).
- Substrat i sòl – Sòls profunds en general, de vegades al·luvials.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Plantes cultivades				
<i>Zea mays</i> (moresc)				
<i>Triticum</i> sp. (blat)				
<i>Medicago sativa</i> (alfals)				
<i>Lactuca sativa</i> (enciam)				
<i>Helianthus annuus</i> (gira-sol)				
<i>Sorghum bicolor</i> (melca)				
Males herbes				
<i>Digitaria sanguinalis</i> (forcadella)		•	•	
<i>Cyperus rotundus</i> (castanyola)		•	•	
<i>Lolium rigidum</i> (margall)		•	•	
<i>Stellaria media</i> (morro)		•	•	
<i>Rumex crispus</i> (paradella)		•		
<i>Chenopodium album</i> (blet)		•		

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Diverses comunitats, sobretot de l'ordre *Solano nigri-Polygonetalia convolvuli* (Sissingh) O. Bolòs 1962, però mal estructurades i mal caracteritzades.

Distribució dins el territori català

Territoris ruscínic, catalanídic, ausosegàrric i sicòric.

Gestió, usos i problemes de conservació

Es tracta de camps de productivitat en general elevada, dependents d'aportacions externes d'aigua, adobs i biocides. L'aprofitament extrem de l'espai agrícola i l'ús freqüent de pesticides ha portat a una disminució important de la biodiversitat.

Gira-sol. X. Font

Paradelles (*Rumex obtusifolius*, a l'esquerra, i *Rumex crispus*, a la dreta). R.M. Masalles

Indicadors d'interès de conservació

- Distribució general dins Europa
- Freqüència dins el territori català
- Forma d'implantació territorial
- Diversitat florística
- Grau de maduresa
- Amenaça
- ▶ ② àrea europea extensa
- ▶ ④ rar
- ▶ ① superfícies grans
- ▶ ① baixa
- ▶ ① condicionat per l'activitat humana
- ▶ ① no amenaçat

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

82a1 Conreus herbacis intensius: sobretot cereals i farratges

82.12 Conreus herbacis intensius (hortalisses, flors...), disposats en mosaic, sense vegetació natural intercalada

Conreus al delta de la Tordera, prop de Blanes (la Selva). A. Ferré

Aspecte

Àrees cultivades intensivament, ocupades tot l'any, bé per diversos cultius de cicle curt que es van succeint al llarg de l'any (enciams, bledes, coliflors, etc.), bé per un sol cultiu (plantes perennes, com ara maduixot, clavell, alfals, etc.). Sovint, cultius diferents es combinen fent cadascun una superfície rectangular més o menys gran. Les superfícies cultivades es mantenen força lliures de males herbes. A més, aquests conreus no solen dur vegetació natural associada, ja que les superfícies no cultivades (marges, talussos...) són molt reduïdes, i normalment es mantenen sense herba.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Terra baixa: contrades marítimes.
Ambients que ocupa – Deltes, planes al·luvials i altres indrets plans i fèrtils; més rarament vessants, fins i tot força pendents (com passa al Maresme).
Clima – Mediterrani marítim.
Substrat i sòl – Dipòsits quaternaris. Sòls eutròfics, que s'adoben i es reguen regularment.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Plantes cultivades				
<i>Lactuca sativa</i> (enciam)				
<i>Cichorium endivia</i> (escarola, endívia)				
<i>Beta vulgaris</i> (bleda)				
<i>Brassica oleracea</i> (col, coliflor, bròquil)				
<i>Cynara scolymus</i> (carxofera)				
<i>Fragaria x ananassa</i> (maduixera)				
<i>Medicago sativa</i> (alfals)				
<i>Dianthus caryophyllus</i> (clavell)				
etc.				
Males herbes				
<i>Stellaria media</i> (morró)				•
<i>Urtica urens</i> (ortiga petita)				•
<i>Lamium amplexicaule</i> (flor robí)				•
<i>Chenopodium albin</i> (biet)				•
<i>Portulaca oleracea</i> (verdolaga)				•
<i>Veronica persica</i>				•

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Diverses comunitats, de la classe *Stellarietea mediae* von Rochow 1951, però pobres i mal tipificades.

Distribució dins el territori català

Territoris ruscínic i catalanídic, sobretot cap al litoral.

Conreus d'hortalisses vora Sant Boi de Llobregat (Baix Llobregat). A. Ferré i J. Vigo

Morró. A. Ferré

Gestió, usos i problemes de conservació

Unitat d'ús agrícola, gestionada segons les pràctiques que se suposen més adequades amb vista a la producció agronòmica; no sempre són «bones pràctiques», de manera que solen

comportar problemes d'erosió física i de contaminació química (dels sòls, dels aqüífers, de les aigües superficials) procedent de pesticides i d'adobs.

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ② àrea europea extensa (sobretot, regió mediterrània)
Freqüència dins el territori català	▶ ③ bastant comú
Forma d'implantació territorial	▶ ② superfícies mitjanes
Diversitat florística	▶ ① baixa
Grau de maduresa	▶ ① condicionat per l'activitat humana
Amenaça	▶ ① no amenaçat

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

82a2 Conreus herbacis intensius: hortalisses, flors, maduixeres...

82.2

Conreus herbacis intensius amb bandes de vegetació natural intercalades

Conreus de cebes vora Santa Maria de Palautordera (Vallès Oriental). M. Guardiola

Aspecte

Camps de cultiu de plantes herbàcies, sovint amb més d'una collita al llarg de l'any, que solen rebre importants aportacions de pesticides i de fertilitzants. L'espai presenta petites restes de vegetació natural als marges de les parcel·les; la flora espontània de males herbes que acompanya els conreus és en general pobra.

Ecologia

- Àrees biogeogràfiques – Terra baixa (i muntanya mitjana).
- Ambients que ocupa – Grans planes agrícoles, sobretot de regadiu.
- Clima – Mediterrani (o mediterrani).
- Substrat i sòl – Sòls profunds en general, de vegades al·luvials.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Plantes cultivades				
<i>Zea mays</i> (moresc)				
<i>Triticum</i> sp. (blat)				
<i>Hordeum</i> sp. (ordi)				
<i>Medicago sativa</i> (alfals)				
<i>Lactuca sativa</i> (enciam)				
<i>Helianthus annuus</i> (gira-sol)				
etc.				
Males herbes				
<i>Chenopodium album</i> (blet)		•		
<i>Lolium rigidum</i> (margall)		•		
<i>Rumex crispus</i> (paradella)		•		
<i>Digitaria sanguinalis</i> (forcadella)			•	
<i>Amaranthus hybridus</i>			•	
<i>Papaver rhoeas</i> (rosella)			•	
<i>Stellaria media</i> (morró)			•	
<i>Cyperus rotundus</i> (castanyola)			•	

Sintaxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Diversos, dels ordres *Solano nigri-Polygonetalia convolvuli* (Sissingh) O. Bolòs 1962 i *Centaureetalia cyani* von Rochow 1951, però pobres i mal estructurats.

Distribució dins el territori català

Territoris ruscínic, catalanídic, ausosegàrric i sicòric.

Alfals. J. Llistosella

Blet blanc. J. Vigo

Gestió, usos i problemes de conservació

L'aprofitament de l'espai agrícola i l'ús freqüent de biocides ha portat a una disminució notable de la diversitat florística,

compensada parcialment per la presència de bandes estretes de vegetació natural.

Indicadors d'interès de conservació

- Distribució general dins Europa ▶ ② àrea europea extensa
- Freqüència dins el territori català ▶ ③ bastant comú
- Forma d'implantació territorial ▶ ② superfícies mitjanes
- Diversitat florística ▶ ② mitjana
- Grau de maduresa ▶ ① condicionat per l'activitat humana
- Amenaça ▶ ① no amenaçat

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

82a1 Conreus herbacis intensius: sobretot cereals i farratges

82a2 Conreus herbacis intensius: hortalisses, flors, maduixeres...

82.31+

Conreus herbacis extensius de sòls humits (sovint de regadiu o de contrades molt plujoses)

Horta d'Oliana (Alt Urgell). A. Ferré

Aspecte

Camps plantats d'alfals, moresc, melca o altres plantes herbàcies. La vegetació espontània que s'hi fa ocupa l'espai que deixen les plantes cultivades, i presenta una estacionalitat acusada i una fàcies d'estiu-tardor rica en plantes al·lòctones; la seva composició és diversa i depèn més del tipus de conreu i dels tractaments agrícoles aplicats que no pas del clima general (exceptuades les terres de clima mediterrani molt plujós).

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Terra baixa i muntanya mitjana (i muntanya mediterrània).

Ambients que ocupa – Terres agrícoles de regadiu (horts, horta, etc.) o de les contrades molt plujoses.

Clima – Mediterrani, mediterrani (o mediterrani muntanyenc).

Substrat i sòl – Sòls sovint profunds, però, sobretot, amb aportacions periòdiques d'aigua.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Plantes cultivades				
<i>Medicago sativa</i> (alfals)				
<i>Zea mays</i> (moresc)				
<i>Triticum</i> sp. (blat)				
<i>Sorghum bicolor</i> (melca)				
<i>Allium cepa</i> (ceba)				
Males herbes dels conreus de regadiu				
<i>Digitaria sanguinalis</i> (forcadella)		•	•	
<i>Setaria viridis</i> (panissola)		•	•	
<i>Setaria pumila</i> (panissola)		•	•	
<i>Cyperus rotundus</i> (castanyola)		•	•	
<i>Amaranthus retroflexus</i> (marxant)		•	•	
<i>Echinochloa crus-galli</i> (pota de gall)		•	•	
<i>Portulaca oleracea</i> (verdolaga)		•	•	
<i>Rumex crispus</i> (paradella)		•		
<i>Rumex obtusifolius</i> (paradella)		•		
<i>Convolvulus arvensis</i> (corretjola)		•		
<i>Veronica persica</i>		•		
<i>Potentilla reptans</i> (gram negre)		•		
<i>Echinochloa colonum</i>			•	
<i>Amaranthus hybridus</i> (marxant)			•	
<i>Sonchus asper</i> (lletsó)			•	
Males herbes dels conreus de contrades molt plujoses				
<i>Chenopodium hybridum</i> (blet)		•	•	

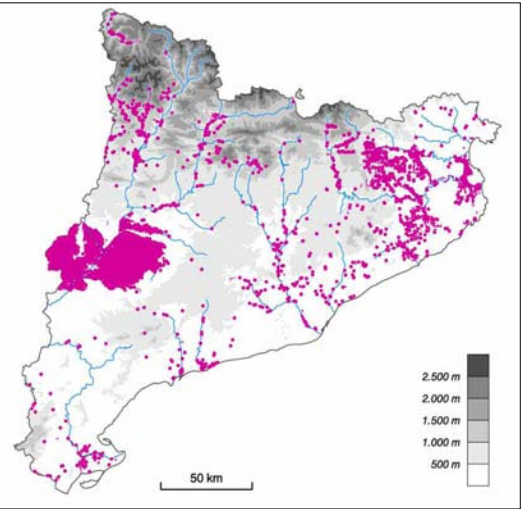
Sintaxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Setario-Echinochloetum colonae (A. et O. Bolòs) O. Bolòs 1956
Digitario-Galinsogetum parviflorae R. Tx. et Becker 1942
Euphorbio-Digitarietum sanguinalis O. Bolòs et Masalles 1983
Setario pumilae-Rumicetum obtusifolii Masalles et Sans 1988
Veronico-Chenopodietum hybridum O. Bolòs et Vigo in Vigo 1979

Chenopodietum albi-polyspermi O. Bolòs et Vigo in Vigo 1979
Soncho-Polypogonetum monspeliensis Carretero et Boira 1984
Asteretum squamati Carretero 1994
Spergulario salinae-Diplotaxietum erucoidis Carretero et Boira 1984
Alopecuro-Galietum spurii O. Bolòs 1956

Distribució dins el territori català

Arreu del territori, des de les planes litorals fins als Pirineus.

Marxant. R.M. Masalles

Moresc. R.M. Masalles

Gestió, usos i problemes de conservació

L'hàbitat es manté mentre dura la dedicació agrícola de les terres. Els canvis de tractaments agrícoles, sovint lligats a canvis de la planta cultivada (en sistemes de rotació, per exemple), en diversifiquen la composició florística, però no n'alteren l'essència. El control de les poblacions de males herbes es basa principalment en l'aplicació d'herbicides en èpoques diferents segons quin sigui el tipus de conreu.

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ① bona part d'Europa
Freqüència dins el territori català	▶ ① molt comú
Forma d'implantació territorial	▶ ① superfícies grans
Diversitat florística	▶ ③ alta
Grau de maduresa	▶ ① condicionat per l'activitat humana
Amenaça	▶ ① no amenaçat

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

82b

Conreus herbacis extensius de regadiu o de contrades molt plujoses

82.32+ Conreus herbacis extensius de secà, de terra baixa

Civada, blat i roselles a Guissona (la Segarra). L. Chamorro

Aspecte

Extensions, sovint notables, de conreus herbacis, sobretot de cereals, amb poblacions de males herbes que aprofiten els espais que deixa la planta cultivada; la composició de la flora arvense és diversa i depèn més del tipus de conreu i dels tractaments agrícoles aplicats que no pas del clima general. Sovint apareixen, entre les parcel·les, claps ben visibles de vegetació natural. Desenvolupament principalment primaveral.

Ecologia

- Àrees biogeogràfiques** – Terra baixa (i muntanya mediterrània).
- Ambients que ocupa** – Terres poc pendents i fons de vall oberts.
- Clima** – Mediterrani (o mediterrani muntanyenc).
- Substrat i sòl** – Sobretot sòls argilosos relativament profunds, en terrenys calcaris.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Plantes cultivades				
<i>Hordeum</i> sp. (ordi)				
<i>Avena sativa</i> (civada)				
<i>Triticum</i> sp. (blat)				
<i>Medicago sativa</i> (alfals)				
<i>Helianthus annuus</i> (gira-sol)				
<i>Onobrychis viciifolia</i> (trepadella)				
<i>Linum usitatissimum</i> (lli)				
Males herbes				
<i>Lolium rigidum</i> (margall)		•		•
<i>Papaver rhoeas</i> (rosella)		•		•
<i>Bromus</i> spp.		•		
<i>Lithospermum arvense</i> (mill de sol petit)				•
<i>Scandix pecten-veneris</i> (agulles de pastor)				•
<i>Polygonum aviculare</i> (passacamins)				•
<i>Fallopia convolvulus</i> (fajol bord)				•
<i>Anchusa azurea</i> (buglossa)				•
<i>Coronilla scorpioides</i> (herba de l'escorpi)				•
<i>Hypochaeris</i> spp. (ballarida)				•

Sintaxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Bunio-Galietum tricornis Br.-Bl. 1936
Polycnemo-Linarietum spuriae Br.-Bl. 1936
Airo-Papaveretum O. Bolòs 1959

Centaureo-Galietum verrucosi O. Bolòs 1962
Roemerio hybridae-Hypecoetum penduli Br.-Bl. et O. Bolòs 1957
Malcolmio africanae-Hypecoetum penduli Nezdal 1989

Distribució dins el territori català

Territoris ruscínic, catalanídic, ausosegàrric i sicòric (i zones properes).

Ordi. R.M. Masalles

Camps de colza al Bages. I. Soriano

Gestió, usos i problemes de conservació

Els canvis que han experimentat les pràctiques agrícoles durant els darrers cinquanta anys (aplicació sistemàtica d'herbicides, neteja de llavors destinades a la sembra, etc.), sobretot a les àrees cerealistes, han fet minvar significativament la riquesa florística d'aquests hàbitats i han portat a la pràctica desaparició d'algunes de les espècies lligades als conreus del lli i dels cereals d'hivern.

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ② àrea europea (regió mediterrània)
Freqüència dins el territori català	▶ ② comú
Forma d'implantació territorial	▶ ② superfícies mitjanes
Diversitat florística	▶ ② mitjana
Grau de maduresa	▶ ① condicionat per l'activitat humana
Amenaça	▶ ① no amenaçat

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

82c Conreus herbacis extensius de secà

82.33+ Conreus herbacis extensius de secà, de muntanya

Camps de cereal sobre la Rua (Pallars Jussà). A. Ferré

Aspecte

Camps de cultiu, principalment de cereals, més rarament de farratges, situats generalment en indrets de relleu irregular i

sovint afeixats amb marges de pedra. Les àrees elevades i els indrets de més pendent solen portar taques de vegetació natural.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Muntanya mitjana i muntanya mediterrània.
Ambients que ocupa – Altiplans i àrees de pendent poc pronunciat.
Clima – Medieuropeu o mediterrani muntanyenc.
Substrat i sòl – Sòls més o menys profunds i poc pedregosos o gens.

Pensament de camp. X. Font

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Plantes cultivades				
<i>Hordeum</i> sp. (ordi)				
<i>Avena sativa</i> (civada)				
<i>Triticum aestivum</i> (blat)				
<i>Solanum tuberosum</i> (patatera)				
<i>Medicago sativa</i> (alfals)				
<i>Secale cereale</i> (sègol)				
<i>Onobrychis viciifolia</i> (trepadella)				
<i>Linum usitatissimum</i> (lli)				
Males herbes				
<i>Galium tricornutum</i> (rèvola)		•	•	
<i>Papaver rhoeas</i> (rosella)		•	•	
<i>Capsella bursa-pastoris</i> (bosses de pastor)		•	•	
<i>Bupleurum rotundifolium</i> (unflabou)			•	
<i>Caucalis platycarpus</i> (cospi)			•	
<i>Adonis</i> spp. (adonis, ull de perdiu)			•	
<i>Lithospermum arvense</i> (mill de sol petit)			•	
<i>Ranunculus arvensis</i> (herba de l'amor)			•	
<i>Viola arvensis</i> (pensament de camp)			•	
<i>Fallopia convolvulus</i> (fajol bord)			•	
<i>Anchusa azurea</i> (buglossa)			•	
<i>Coronilla scorpioides</i> (herba de l'escorpi)			•	
<i>Hypochaeris</i> spp. (ballarida)			•	

Sintaxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Scleranthetum annui Br.-Bl. 1931
Violo-Legousietum hybridae O. Bolòs 1959
Adonido-Iberidetum amarae (All.) Tx. 1950
Biforo radiantis-Centaureetum cyani Vigo, Carreras, Carrillo et Soriano 1998

Kickxio spuriae-Nigelletum gallicae Fanlo em. Nezadal 1989
Lolio-Filaginietum arvensis O. Bolòs 1967
Androsaco-Iberidetum amarae Rivas Goday et Borja 1961

Distribució dins el territori català

Prepirineus i territoris olositànic, catalanidic i ausosegàrric (i àrees properes).

Gestió, usos i problemes de conservació

L'aplicació de tècniques agrícoles tradicionals a causa de la mida petita de les parcel·les i de la diversitat de plantes cultivades, entre altres raons, ha convertit aquests conreus en un reservori de flora arvense que caldria preservar.

Sègol. R.M. Masalles

Indicadors d'interès de conservació

- Distribució general dins Europa
- Freqüència dins el territori català
- Forma d'implantació territorial
- Diversitat florística
- Grau de maduresa
- Amenaça
- ▶ ② àrea europea extensa (Europa central i zones properes)
- ▶ ③ bastant comú
- ▶ ③ superfícies petites
- ▶ ② mitjana
- ▶ ① condicionat per l'activitat humana
- ▶ ① no amenaçat

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

82c Conreus herbacis extensius de secà

82.41 Arrossars

Arrossar. X. Font

Aspecte

Conreus d'arròs, periòdicament inundats, amb aspecte de prats densos entre maig i setembre, que és el període de cultiu. Durant la resta de l'any hi poden aparèixer diverses herbes higròfiles, que mai no arriben a ser dominants. Mentre hi ha l'arròs, la parcel·la comprèn una comunitat helofítica dominada per gramínies, una altra de plantes flotants i una tercera de submergida on conviuen plantes vasculars i algues localment dominants.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Terra baixa: contrades marítimes.
Ambients que ocupa – Terres planes, regades per inundació bona part de l'any.
Clima – Mediterrani marítim.
Substrat i sòl – Sòls al·luvials, generalment salins.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Planta cultivada				
<i>Oryza sativa</i> (arròs)				
Helòfits (plantes amb la base dintre l'aigua)				
<i>Echinochloa oryzoides</i>		•	•	
<i>Echinochloa oryzicola</i>		•	•	
<i>Ammannia coccinea</i> (presseguera d'arrossar)			•	
Plantes flotants				
<i>Lemna minor</i> (lletia d'aigua)		•		
<i>Lemna gibba</i> (lletia d'aigua)				•
Plantes submergides				
<i>Chara vulgaris</i> (asprella)		•		
<i>Najas minor</i>				•
<i>Cladophora glomerata</i>				•

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Oryzo sativae-Echinochloetum crurisgalli Sôo 1946 ex Ubrizsy (= *Cypero Ammannietum coccineae* O. Bolòs et F. Masclans 1955)
Lemno-Azolletum Br.-Bl. 1952
Lemnetum minoris (Oberd.) Th. Muller et Görs 1960
Lemnetum gibbae (W. Koch 1954) Miyawaki et J. Tx. 1960

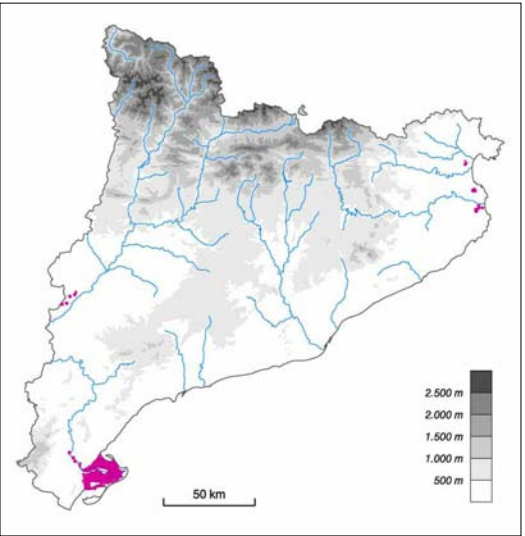
Ricciatum fluitantis Slavnic 1956 em R. Tüxen 1974
Polypogono monspeliensis-Nasturtietum officinalis Carretero et Boira 1984
Najadetum minoris Ubrizsy 1948
Charetum vulgaris Margalef 1948

Distribució dins el territori català

Aiguamolls de l'Empordà, al territori ruscínic, i delta de l'Ebre, al territori catalanidic.

Arrossars al delta de l'Ebre. L. Chamorro

Gestió, usos i problemes de conservació

Cultiu de caràcter tropical, més aviat excepcional a Catalunya, dominat per plantes al·lòctones, moltes de les quals en són gairebé exclusives. Alhora, constitueix un ambient molt productiu on troben acollida i aliment nombroses espècies d'ocells.

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ② àrea europea extensa (regió mediterrània)
Freqüència dins el territori català	▶ ⑤ molt rar
Forma d'implantació territorial	▶ ② superfícies mitjanes
Diversitat florística	▶ ① baixa
Grau de maduresa	▶ ① condicionat per l'activitat humana (cultiu)
Amenaça	▶ ① no amenaçat

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

82d Arrossars

82.43 Altres conreus inundables

Conreus estanyats al Prat de Llobregat (Baix Llobregat). E. de Roa

Aspecte

Conreus herbacis diversos, exceptuant els arrossars, periòdicament inundats amb aigua dolça.

Poblament de *Ranunculus sceleratus* als marges de camps temporalment inundats (Baix Llobregat). E. de Roa

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Terra baixa: contrades marítimes.
Ambients que ocupa – Terres planes, regades per inundació de tant en tant.
Clima – Mediterrani marítim.
Substrat i sòl – Sòls al·luvials, poc o molt salobres.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Planta cultivada				
<i>Cynara scolymus</i> (carxofera)				
<i>Brassica oleracea</i> cv. pl. (col, coliflor, bròquil...)				
<i>Vicia faba</i> (favera)				
<i>Lactuca sativa</i> cv. pl. (enciam)				
<i>Cucumis melo</i> (melonera)				
etc.				
Males herbes				
<i>Paspalum distichum</i>				•
<i>Echinochloa crus-gallii</i> (pota de gall)				•
<i>Polygonum persicaria</i> (herba presseguera)				•
<i>Cyperus rotundus</i> (castanyola)				•
<i>Polypogon monspeliensis</i> (pelosa)				•

Sintaxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Cap de clarament definit.

Conreus Estanyats al Prat de Llobregat (Baix Llobregat). E. de Roa

Distribució dins el territori català

Delta del Llobregat.

Gestió, usos i problemes de conservació

Es tracta de camps que són inundats (estanyats) periòdicament, sobretot a la primavera, però també a la tardor, per tal de rentar el sòl i eliminar-ne així l'excés de sal. Aquests llocs són molt visitats per ocells de tota mena, principalment per limícoles. La pràctica d'estanyar els conreus és tradicional en les terres deltaïques afectades per processos de salinització, i actualment fomentada per alguns òrgans administratius amb finalitats de millora ambiental.

Indicadors d'interès de conservació

- Distribució general dins Europa

Freqüència dins el territori català

Forma d'implantació territorial

Biodiversitat

Grau de maduresa

Amenaça
- ① bona part d'Europa

► ⑤ molt rar

► ③ superfícies petites

► ① baixa

► ① condicionat per l'activitat humana

► ③ amenaçat

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

Cap

83.11

Camps d'oliveres (*Olea europaea* subsp. *europaea*)

Camps d'oliveres vora les Ventalles (Montsià). A. Ferré

Olivera. A. Ferré

Aspecte

Plantacions d'oliveres, d'edat molt variable, generalment amb els arbres arrenglerats i els marcs de plantació grans.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Terra baixa, amb lleugera penetració a la muntanya mitjana.

Ambients que ocupa – Conreus generalment de secà, de vegades regats amb gota a gota.

Clima – Mediterrani.

Substrat i sòl – Substrats diversos; sòls de qualitat intermèdia.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Planta cultivada				
<i>Olea europaea</i> subsp. <i>europaea</i> (olivera)				
Males herbes				
<i>Diplotaxis erucoides</i> (ravenissa blanca)			•	
<i>Erucastrum nasturtiifolium</i> (ravenissa groga)			•	
<i>Euphorbia segetalis</i> (lleteresa)			•	

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Diplotaxietum erucoidis Br.-Bl. 1931

Sorgho halepensis-*Erucastretum nasturtiifolii* O. Bolòs 1996

Ravenissa groga. X. Font

Distribució dins el territori català

Territoris catalanídics, sicòric, ruscínic i ausosegàrric, fins a la base dels Prepirineus.

Gestió, usos i problemes de conservació

El manteniment d'aquest hàbitat va lligat a l'activitat agrícola. Els marcs de plantació grans s'expliquen perquè antigament als carrers s'hi sembrava ordi per al bestiar; aquesta pràctica ha estat absolutament abandonada. Actualment les feines de conreu solen comportar l'eliminació de la flora arvense mitjançant la llaurada i l'ús d'herbicides. A les zones més septentrionals, pròximes als Pirineus, hi ha hagut un cert abandonament d'aquests cultius en els darrers decennis. Existeix una base de dades de les parcel·les destinades al cultiu d'oliveres, integrada en un SIG, anomenada "SIG-Oleícola del Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación" consultable a l'adreça d'Internet www.mapya.es/agric.

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ② àrea europea extensa (regió mediterrània)
Freqüència dins el territori català	▶ ② comú
Forma d'implantació territorial	▶ ② superfícies mitjanes
Diversitat florística	▶ ② mitjana
Grau de maduresa	▶ ① condicionat per l'activitat humana
Amenaça	▶ ① no amenaçat

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

83a Fruiterars alts, predominantment de secà: conreus d'oliveres (*Olea europaea*), d'ametllers (*Prunus dulcis*), de garrofers (*Ceratonia siliqua*)...

83.13

Camps de nogueres (*Juglans regia*)

Noguera. R.M. Masalles

Aspecte

Plantacions de nogueres, de fins a 3 o 4 m d'alçària, arrencades i relativament distants.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Principalment a terra baixa.
Ambients que ocupa – Àrees més aviat humides.
Clima – Mediterrani o mediterrani.
Substrat i sòl – Substrats diversos; sòls profunds.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Planta cultivada				
<i>Juglans regia</i> (noguera)				

Rama de noguera amb nous. X. Font

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Diplotaxietum eruroidis Br.-Bl. 1931

Distribució dins el territori català

Ací i allà per tot el territori, llevat de l'alta muntanya. Tipus de conreu molt localitzat i poc estès al nostre país (any 2002). Són, en canvi, molt freqüents les nogueres aïllades o en petits grups, plantades vora les masies i les poblacions de la muntanya mitjana.

Gestió, usos i problemes de conservació

Manteniment lligat a l'activitat agrícola. Les feines de conreu comporten, a les plantacions extenses, l'eliminació de la flora arvense mitjançant la llaurada i l'ús d'herbicides.

La noguera es cultiva principalment pel seu fruit (la nou), però també com a arbre forestal, per a fusta (vegeu la unitat 83.3252+).

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ② àrea europea extensa
Freqüència dins el territori català	▶ ⑤ molt rar
Forma d'implantació territorial	▶ ③ superfícies petites
Diversitat florística	▶ ① baixa
Grau de maduresa	▶ ① condicionat per l'activitat humana
Amenaça	▶ ① no amenaçat

■ Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

■ Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

83a Fruiterars alts, predominantment de secà: conreus d'oliveres (*Olea europaea*), d'ametllers (*Prunus dulcis*), de garrofers (*Ceratonia siliqua*)...

83.14 Camps d'ametllers (*Prunus dulcis*)

Camp d'ametllers a Aramunt (Pallars Jussà). A. Ferré

Aspecte

Plantacions d'ametllers, generalment disposats en rengleres.

Ametller. A. Ferré i J. Vigo

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Terra baixa.
Ambients que ocupa – Terres agrícoles de secà.
Clima – Mediterrani.
Substrat i sòl – Substrats diversos; sòls sovint àrids i pedregosos, poc aptes per a altres cultius més exigents.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Planta cultivada				
<i>Prunus dulcis</i> (ametller)				
Males herbes				
<i>Diplotaxis erucoides</i> (ravenissa blanca)			•	
<i>Erucastrum nasturtiifolium</i> (ravenissa groga)			•	
<i>Euphorbia segetalis</i> (lleteresa)			•	
<i>Convolvulus arvensis</i> (corretjola)			•	
<i>Calendula arvensis</i> (bojac de camp)			•	

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Diplotaxietum eruroidis Br.-Bl. 1931
Sorgho halepensis-Erucastretum nasturtiifolii O. Bolòs 1996

Distribució dins el territori català

Territoris catalanídic, sicòric, ruscínic i ausosegàrric; penetra fins a les parts més càlides dels Prepirineus.

Ametllers a Guissona (la Segarra). A. Ferré i J. Vigo

Gestió, usos i problemes de conservació

Manteniment lligat a l'activitat agrícola. Les feines agrícoles comporten l'eliminació de la flora arvense mitjançant la llaurada i l'ús d'herbicides. En àrees relativament aïllades, o poc

accessibles, hi ha hagut darrerament un cert abandonament d'aquests cultius. Els ametllers són molt sensibles a les gelades tardanes, fet que limita força la seva àrea de conreu.

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ② àrea europea extensa (Europa meridional)
Freqüència dins el territori català	▶ ② comú
Forma d'implantació territorial	▶ ② superfícies mitjanes
Diversitat florística	▶ ② mitjana
Grau de maduresa	▶ ① condicionat per l'activitat humana
Amenaça	▶ ① no amenaçat

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

83a Fruiterars alts, predominantment de secà: conreus d'oliveres (*Olea europaea*), d'ametllers (*Prunus dulcis*), de garrofers (*Ceratonia siliqua*)...

83.15

Fruiterars alts, principalment de regadiu, sobretot conreus de pomeres (*Pyrus malus*), de presseguers (*Prunus persica*), pereres (*Pyrus communis*) i d'altres rosàcies

Conreus de cirerers a Torrelles de Llobregat (Baix Llobregat). A. Ferré i J. Vigo

Aspecte

Plantacions d'arbres fruiters, generalment alineats, però amb peus isolats; principalment pomeres, presseguers i pereres, però també altres fruiters (cirerers, pruneres, albercoquers...).

Perera. X. Font

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Terra baixa i muntanya mitjana.
Ambients que ocupa – Camps de regadiu.
Clima – Mediterrani o mediterrani.
Substrat i sòl – Diversos substrats; sòls poc o molt profunds.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Plantes cultivades				
<i>Pyrus malus</i> (pomera)				
<i>Prunus persica</i> (presseguer)				
<i>Pyrus communis</i> (perera)				
<i>Prunus avium</i> (cirerer)				
<i>Prunus armeniaca</i> (albercoquer)				
<i>Prunus domestica</i> (prunera)				
Males herbes				
<i>Rumex obtusifolius</i> (paradella)				•
<i>Echinochloa crus-galli</i> (pota de gall)				•
<i>Rumex crispus</i> (paradella)				•
<i>Setaria pumila</i> (xereix)				•
<i>Chenopodium album</i> (blet)				•
<i>Digitaria sanguinalis</i> (forcadella)				•
<i>Setaria verticillata</i> (xereix aferradís)				•

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Setario-Echinochloetum colonae (A. et O. Bolòs) O. Bolòs 1956
Setario pumilae-Rumicetum obtusifolii Masalles et Sans 1988

Distribució dins el territori català

Territoris sicòric, ausosegàrric, olositànic, ruscínic i catalanídic.

Camp de presseguers al Baix Llobregat. A. Ferré i J. Vigo

Pomera. A. Ferré i J. Vigo

Gestió, usos i problemes de conservació

Manteniment lligat a l'activitat agrícola. Les feines de conreu comporten l'eliminació de la flora arvense mitjançant la llaurada i l'ús d'herbicides.

Bé que en general se n'aprofiten els fruits, els cirerers també poden ser plantats per obtenir-ne la fusta (vegeu la unitat 83.3252').

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ① bona part d'Europa
Freqüència dins el territori català	▶ ② bastant comú
Forma d'implantació territorial	▶ ① superfícies grans
Diversitat florística	▶ ② mitjana
Grau de maduresa	▶ ① condicionat per l'activitat humana
Amenaça	▶ ① no amenaçat

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

83b Fruiterars, principalment de regadiu: sobretot conreus de pomeres (*Pyrus malus*), de presseguers (*Prunus persica*), de pereres (*Pyrus communis*) i d'altres rosàcies

Camps de tarongers a Alcanar (Montsià). A. Ferré

Aspecte

Plantacions d'arbres perennifolis del gènere *Citrus*, generalment de regadiu i protegits per tallavents de xiprer a la plana litoral. La vegetació arvense varia segons les característiques físiques del sòl i la freqüència de reg.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Terra baixa: contrades marítimes seques.
Ambients que ocupa – Camps de conreu arrecerats.
Clima – Mediterrani marítim càlid.
Substrat i sòl – Substrat calcari (i terres al·luvials), principalment en sòls argilosos.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Plantes cultivades				
<i>Citrus</i> spp. (taronger, llimoner, mandariner...)				
Males herbes				
<i>Diplotaxis eruroides</i> (ravenissa blanca)		•	•	
<i>Euphorbia segetalis</i> (lleteresa)		•	•	
<i>Convolvulus arvensis</i> (corretjola)		•	•	
<i>Lamium hybridum</i>			•	
<i>Potentilla reptans</i> (gram negre)				•
<i>Veronica polita</i>				•
<i>Mercurialis annua</i> (melcoratge)				•

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

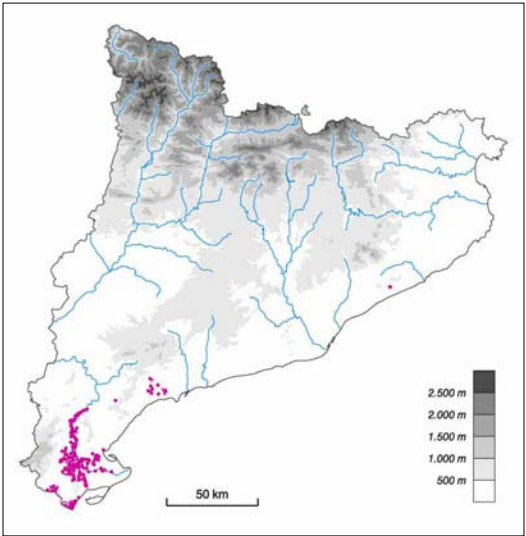
Ranunculo-Diplotaxietum eruroidis Carretero et Boira 1984
Diplotaxietum eruroidis Br.-Bl. 1931

Distribució dins el territori català

Territori catalanidic meridional (i central).

Taronger. R. M. Masalles

Gestió, usos i problemes de conservació

El manteniment d'aquest hàbitat va lligat a l'activitat agrícola. Com a molts de conreus arboris, es procura eliminar la flora arvense mitjançant la llaurada i l'ús d'herbicides.

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ② àrea europea extensa (regió mediterrània)
Freqüència dins el territori català	▶ ⑤ molt rar
Forma d'implantació territorial	▶ ② superfícies mitjanes
Diversitat florística	▶ ② mitjana
Grau de maduresa	▶ ① condicionat per l'activitat humana
Amenaça	▶ ① no amenaçat

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

83c Conreus de cítrics

83.181+ Camps de garrofers (*Ceratonia siliqua*)

Conreus de garrofers a la Foia de les Ventalles (Montsià). A. Ferré

Aspecte

Plantacions de garrofers, generalment força esparsos.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Terra baixa.
Ambients que ocupa – Camps, generalment en costers secs i calents.
Clima – Mediterrani.
Substrat i sòl – Principalment substrat calcari; sòls secs i pedregosos o sorrencs.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Planta cultivada				
<i>Ceratonia siliqua</i> (garrofer)				
Estrat herbaci				
<i>Diplotaxis erucoides</i> (ravenissa blanca)				•
<i>Convolvulus arvensis</i> (corretjola)				•
<i>Sonchus oleraceus</i> (lletsó)				•
<i>Calendula arvensis</i> (bojac de camp)				•

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Diplotaxietum erucoidis Br.-Bl. 1931

Garrofer. M. Guardiola

Distribució dins el territori català

Territori catalanídic, principalment central i meridional (des del Llobregat cap al sud), sense allunyar-se gaire de la costa.

Gestió, usos i problemes de conservació

El manteniment d'aquest hàbitat va lligat a l'activitat agrícola. Les feines de conreu comporten l'eliminació de la flora arvense mitjançant la llaurada i l'ús d'herbicides. Darrerament (any 2002) està en clara regressió, tot i que es tracta d'un conreu subvencionat. El garrofer és conreat pel fruit (la garrofa), que s'empra principalment en l'alimentació del bestiar i per les seves llavors (garrofi), utilitzades en la indústria de la transformació (alimentació, farmàcia i cosmètica). Es tracta d'un arbre de vida llarga que comença a donar fruit cap al sisè o setè any.

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ② àrea europea extensa (Europa meridional)
Freqüència dins el territori català	▶ ⑤ molt rar
Forma d'implantació territorial	▶ ③ superfícies petites
Diversitat florística	▶ ① baixa
Grau de maduresa	▶ ① condicionat per l'activitat humana
Amenaça	▶ ③ amenaçat

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

83a Fruiterars alts, predominantment de secà: conreus d'oliveres (*Olea europaea*), d'ametllers (*Prunus dulcis*), de garrofers (*Ceratonia siliqua*)...

Caquier. R.M. Masalles

Aspecte

Plantacions d'arbres fruiters altres que els inclosos en les unitats precedents: kiwis, caquis, magraners, figueres, nesplers, pistatxos...

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Terra baixa, principalment.
Ambients que ocupa – Diversos.
Clima – Mediterrani.
Substrat i sòl – Substrats diversos. Sòls poc o molt profunds.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Plantes cultivades				
<i>Actinidia sinensis</i> (kiwi)				
<i>Diospyros kaki</i> (caquier)				
<i>Punica granatum</i> (magraner)				
<i>Ficus carica</i> (figuera)				
<i>Eriobotrya japonica</i> (nespler)				
<i>Pistacia vera</i> (pistatxo)				

Distribució dins el territori català

Dispersament per tot el territori, llevat de l'alta muntanya.

Nesprer del Japó. J. Llistosella

Magraner. J. Vigo

Gestió, usos i problemes de conservació

El manteniment de l'hàbitat va lligat a l'activitat agrícola. Les feines de conreu comporten l'eliminació de la flora arvense mitjançant la llaurada i l'ús d'herbicides.

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶	② àrea europea extensa (regió mediterrània)
Freqüència dins el territori català	▶	③ bastant comú
Forma d'implantació territorial	▶	③ superfícies petites
Diversitat florística	▶	① baix
Grau de maduresa	▶	① condicionat per l'activitat humana
Amenaça	▶	① no amenaçat

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

83a	Fruiterars alts, predominantment de secà: conreus d'oliveres (<i>Olea europaea</i>), d'ametllers (<i>Prunus dulcis</i>), de garrofers (<i>Ceratonia siliqua</i>)...	☑
83b	Fruiterars, principalment de regadiu: sobretot conreus de pomeres (<i>Pyrus malus</i>), de pressequers (<i>Prunus persica</i>), de pereres (<i>Pyrus communis</i>) i d'altres rosàcies	☑

83.211

Vinyes portades de manera tradicional

Vinya a Vilamaniscle (Alt Empordà). I. Soriano

Aspecte

Camps de ceps arrenglerats i, residualment, amb altres conreus (cereals, ametllers) intercalats. L'espai entre fileres és ocupat per males herbes majoritàriament anuals, entre les quals destaca la ravenissa blanca, que dona sovint color a la parcel·la. Es tracta, en general, de plantacions velles o en pendent.

Vinya. R.M.Masalles

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Terra baixa (i muntanya mediterrània, i muntanya mitjana).
Ambients que ocupa – Terres agrícoles sovint amb marges antics de pedra.
Clima – Mediterrani.
Substrat i sòl – Sòls fèrtils de plana (i, localment, pedregosos en pendent).

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Planta cultivada				
<i>Vitis vinifera</i> (vinya)				
Males herbes				
<i>Diplotaxis erucoides</i> (ravenissa blanca)	•		•	
<i>Chenopodium album</i> (blet)		•	•	
<i>Amaranthus retroflexus</i> (marxant)		•	•	
<i>Sorghum halepense</i> (canyota)		•	•	
<i>Cynodon dactylon</i> (gram)		•	•	
<i>Convolvulus arvensis</i> (corretjola)			•	
<i>Euphorbia segetalis</i> (lleteres)			•	
<i>Calendula arvensis</i> (bojac de camp)			•	
<i>Anagallis arvensis</i> (morró vermell i morró blau)			•	
<i>Setaria verticillata</i> (xereix)			•	
<i>Sonchus tenerrimus</i> (lletsó fi)				•

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Diplotaxietum erucoidis Br.-Bl. 1931
Eragrostio-Chenopodietum Br.-Bl. 1936
Sorgho halepensis-Erucastretum nasturtifolii O. Bolòs 1996

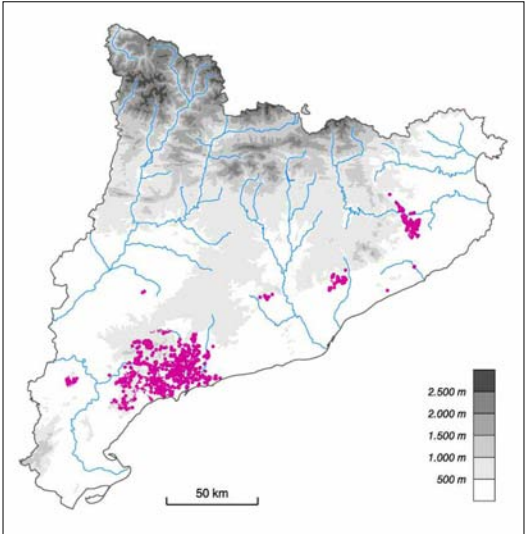
Ranunculo-Diplotaxietum erucoidis Carretero et Boira 1984
Chenopodio albi-Conyzetum canadensis Carretero 1994

Distribució dins el territori català

Territoris ruscínic, catalanídic, ausosegàrric i sicòric.

Vinyes al Masroig (el Priorat). A. Ferré i J. Vigo

Gestió, usos i problemes de conservació

Les vinyes són llaurades (i les fileres de ceps entrecavades), de manera que les poblacions de males herbes es renoven al llarg de l'any amb una certa estacionalitat. Progressivament, i sobretot en el cas de parcel·les grans, les plantacions velles són substituïdes per vinyes en cordó.

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ② àrea europea extensa (regió mediterrània sobretot)
Freqüència dins el territori català	▶ ② comú
Forma d'implantació territorial	▶ ② sobretot superfícies mitjanes
Diversitat florística	▶ ② mitjana
Grau de maduresa	▶ ① condicionat per l'activitat humana
Amenaça	▶ ③ amenaçat

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

83d Vinyes

83.212 Vinyes en cordó

Vinyes en cordó a Subirats (Alt Penedès). L. Chamorro

Aspecte

Camps de ceps arrenglerats, amb les sarments disposades horitzontalment i en un sol pla, subjectades a filferros. Solen ocupar extensions notables en terres poc pendents.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Terra baixa.
Ambients que ocupa – Sobretot planes agrícoles.
Clima – Mediterrani.
Substrat i sòl – Sòls sovint argilosos sobre roca mare diversa.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Planta cultivada				
<i>Vitis vinifera</i> (vinya)				
Males herbes				
<i>Diplotaxis erucoides</i> (ravenissa blanca)	•		•	
<i>Chenopodium album</i> (blet)		•	•	
<i>Amaranthus retroflexus</i> (marxant)		•	•	
<i>Sorghum halepense</i> (canyota)		•	•	
<i>Cynodon dactylon</i> (gram)		•	•	
<i>Convolvulus arvensis</i> (corretjola)			•	
<i>Euphorbia segetalis</i> (lleteresa)			•	
<i>Calendula arvensis</i> (bojac de camp)			•	
<i>Anagallis arvensis</i> (morró vermell i morró blau)			•	
<i>Setaria verticillata</i> (xereix)			•	
<i>Sonchus tenerrimus</i> (lletsó fi)				•

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Diplotaxietum erucoidis Br.-Bl. 1931
Sorgho halepensis-Erucastretum nasturtiifolii O. Bolòs 1996
Eragrostio-Chenopodietum Br.-Bl. 1936

Canyota. J. Vigo

Distribució dins el territori català

Territoris ruscínic i catalanídic; més rarament, territoris ausosegàrric i sicòric.

Gestió, usos i problemes de conservació

La disposició en cordó dels ceps facilita els tractaments (i fins i tot la recol·lecció) amb maquinària, la qual cosa redueix de manera notable la riquesa florística i la biomassa de males herbes de les parcel·les.

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ② àrea europea extensa (sobretot Europa meridional i central)
Freqüència dins el territori català	▶ ③ bastant comú
Forma d'implantació territorial	▶ ① superfícies grans
Diversitat florística	▶ ① baixa
Grau de maduresa	▶ ① condicionat per l'activitat humana
Amenaça	▶ ① no amenaçat

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

83d Vinyes

83.221+ Camps d'avellaners (*Corylus avellana*)

Camps d'avellaners a Figuerola del Camp (Alt Camp). A. Ferré

Aspecte

Plantacions més aviat denses d'avellaners arreglerats. La vegetació arvense sol formar un herbei baix i és eliminada durant la tardor per tal de facilitar la recollida de l'avellana; la seva composició és diversa segons el pendent, el substrat i els tractaments agrícoles que s'hi hagin aplicat.

Avellaner. A. Ferré

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Terra baixa (i muntanya mediterrània).
Ambients que ocupa – Terres sovint en pendent.
Clima – Mediterrani marítim (o mediterrani muntanyenc subhúmit).
Substrat i sòl – Sòls lleugers, sovint pedregosos, sobre substrats àcids (llicorella principalment).

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Planta cultivada				
<i>Corylus avellana</i> (avellaner)				
Males herbes				
<i>Chondrilla juncea</i> (màstec)		•	•	
<i>Chenopodium album</i> (blet)		•	•	
<i>Convolvulus arvensis</i> (corretjola)			•	
<i>Euphorbia segetalis</i> (lleteresa)			•	
<i>Chrysanthemum segetum</i> (ull de bou)			•	
<i>Diplotaxis erucoides</i> (ravenissa blanca)				•
<i>Amaranthus retroflexus</i> (marxant)				•
<i>Sonchus tenerrimus</i> (lletsó fi)				•
<i>Lolium rigidum</i> (margall)				•
<i>Calendula arvensis</i> (bojac de camp)				•
<i>Muscari neglectum</i> (calabruixa)				•
<i>Veronica persica</i>				•

Sintaxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

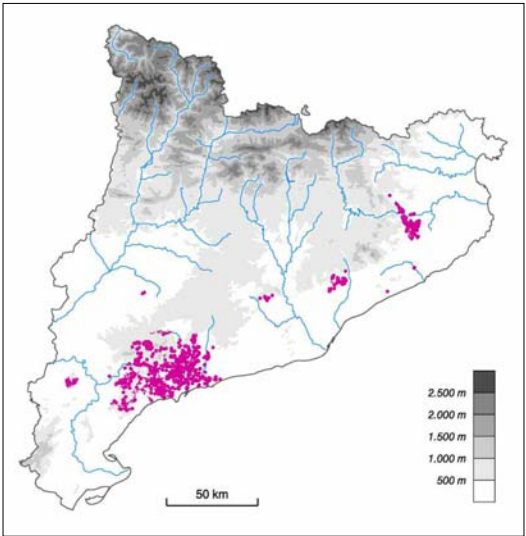
Diplotaxietum erucoidis Br-BI. 1931

Distribució dins el territori català

Territori catalanídic central (i septentrional).

Màstec. R.M. Masalles

Gestió, usos i problemes de conservació

Als costers pendents, el caràcter pedregós del sòl limita la densitat de males herbes; en canvi, a la plana els sòls són més profunds, per bé que compactats, i la vegetació pot ser més densa. En el primer cas la flora arvense incorpora moltes de les plantes dels prats secs de la vora, i en el segon arriba a fer-s'hi un estrat muscinal durant l'hivern. L'aplicació d'herbicides és intensa, particularment abans de la recol·lecció.

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ② àrea europea extensa
Freqüència dins el territori català	▶ ④ rar
Forma d'implantació territorial	▶ ② superfícies mitjanes
Diversitat florística	▶ ② mitjana
Grau de maduresa	▶ ① condicionat per l'activitat humana
Amenaça	▶ ① no amenaçat

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

83e Camps d'avellaners (*Corylus avellana*)

83.222+

Conreus de fruiters –pomeres (*Pyrus malus*), pereres (*Pyrus communis*) i altres rosàcies– en espatllera

Pomeres en espatllera a Tornabous (l'Urgell). A. Ferré i J. Vigo

Aspecte

Plantacions d'arbres fruiters, com els de la unitat 83.15, però recolzats en un suport lineal de fils que determina franges estretes d'arbres, separades per un corredor que permet que hi circuli fàcilment la maquinària per fer les feines agrícoles.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Terra baixa i muntanya mitjana.
Ambients que ocupa – Conreus, majoritàriament de regadiu.
Clima – Mediterrani o medieuropeu.
Substrat i sòl – Diversos.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Plantes cultivades				
<i>Pyrus malus</i> (pomera)				
<i>Pyrus communis</i> (perera)				
Males herbes				
<i>Rumex obtusifolius</i> (paradella)			•	
<i>Echinochloa crus-galli</i> (pota de gall)			•	
<i>Rumex crispus</i> (paradella)			•	
<i>Setaria pumila</i> (xereix)			•	
<i>Chenopodium album</i> (blet)			•	
<i>Digitaria sanguinalis</i> (forcadella)			•	
<i>Setaria verticillata</i> (xereix aferradís)			•	

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

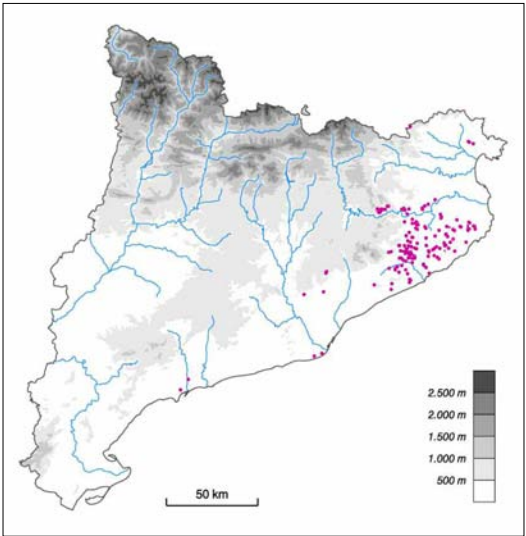
Solano nigri-*Polygonetalia convolvuli* (Sissingh) O. Bolòs 1962

Distribució dins el territori català

Territoris sicòric, ausosegàrric, olositànic, ruscínic i catalanídic.

Pereres. A. Ferré i J. Vigo

Gestió, usos i problemes de conservació

El manteniment de l'hàbitat va lligat a l'activitat agrícola. Les feines de conreu comporten l'eliminació de la flora arvense mitjançant la llaurada i l'ús d'herbicides.

Indicadors d'interès de conservació

- Distribució general dins Europa

Freqüència dins el territori català

Forma d'implantació territorial

Diversitat florística

Grau de maduresa

Amenaça
- ▶ ① bona part d'Europa

▶ ③ bastant comú

▶ ① superfícies grans

▶ ② mitjana

▶ ① condicionat per l'activitat humana

▶ ① no amenaçat

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

83b Fruiterars, principalment de regadiu: sobretot conreus de pomeres (*Pyrus malus*), de presseguers (*Prunus persica*), de pereres (*Pyrus communis*) i d'altres rosàcies

83.3111

Plantacions de pícea (*Picea abies*) i d'altres pinàcies europees (excepte pins)

Plantació de pícees i pinsaps a Fogonella (Ripollès). J. Vigo i A. Ferré

Picea. G. Mercadal

Aspecte

Plantacions de pícees, làrixs, avets o d'altres pinàcies originàries d'Europa, sovint monoespecífiques, més rarament formades per diverses espècies, i en general disposades densament. L'ambient interior molt ombrívol fa que el sotabosc sigui gairebé inexistent. El terra és cobert de pinassa.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Estatge montà.
Ambients que ocupa – Costers poc o molt frescals.
Clima – Medieuropeu (o subalpi).
Substrat i sòl – Substrats diversos; sòls preferentment àcids.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Plantes cultivades				
<i>Picea abies</i> (pícea)				
<i>Larix decidua</i> (làrix)				
<i>Abies alba</i> (avet)				
<i>Abies pinsapo</i> (pinsap)				

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Cap.

Distribució dins el territori català

Pirineus (incloent-hi els Prepirineus).

Pinsap. A. Ferré i J. Vigo

Gestió, usos i problemes de conservació

Hàbitat producte de l'activitat humana. En alguns casos es tracta de plantacions protectores, fetes per evitar l'erosió o estabilitzar vessants. D'altres vegades són repoblacions forestals, sotmeses a aprofitament fustaner.

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ① bona part d'Europa
Freqüència dins el territori català	▶ ④ rar
Forma d'implantació territorial	▶ ③ superfícies petites
Diversitat florística	▶ ① baixa
Grau de maduresa	▶ ① condicionat per l'activitat humana
Amenaça	▶ ① no amenaçat

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

83f Plantacions de coníferes

83.3112

Plantacions de pinassa austríaca (*Pinus nigra* subsp. *nigra*) i d'altres pins europeus

Plantació de pinassa austríaca a Abella de la Conca (Pallars Jussà). A. Ferré

Aspecte

Arbredes de pinassa austríaca o d'altres pins europeus, denses o força clares, generalment amb els arbres arrencgerats. No queden incloses en aquest hàbitat les repoblacions fetes amb pins autòctons (vegeu els hàbitats 42.43, 42.5E, 42.67, 42.827*).

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Muntanya mitjana, principalment.
Ambients que ocupa – Diversos.
Clima – Medieuropeu.
Substrat i sòl – Diversos.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
<i>Pinus nigra</i> subsp. <i>nigra</i> (pinassa austríaca)				

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Cap.

Distribució dins el territori català

Dels Pirineus al territori ausossegàrric.

Gestió, usos i problemes de conservació

Hàbitat producte de l'activitat humana; sotmès a aprofitament forestal.

Pinassa austríaca. J. Vigo

Indicadors d'interès de conservació

- Distribució general dins Europa▶ ① bona part d'Europa
- Freqüència dins el territori català▶ ④ rar
- Forma d'implantació territorial▶ ③ superfícies petites
- Diversitat florística▶ ① baixa
- Grau de maduresa▶ ① condicionat per l'activitat humana
- Amenaça▶ ① no amenaçat

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

83f Plantacions de coníferes

83.3113

Plantacions de xiprers (*Cupressus sempervirens*) i d'altres cupressàcies europees

Plantació de xiprers a la Selva. A. Ferré

Aspecte

Arbredes constituïdes per xiprers o, eventualment, per alguna altra cupressàcia europea.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Terra baixa, principalment.
Ambients que ocupa – Àrees urbanes o suburbanes, marges de conreus, vessants secs.
Clima – Mediterrani.
Substrat i sòl – Diversos.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
<i>Cupressus sempervirens</i> (xiprer)				

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Cap.

Distribució dins el territori català

Hàbitat que apareix esparsament, arreu de la terra baixa.

Xiprer. A. Ferré i J. Vigo

Gestió, usos i problemes de conservació

El xiprer és plantat com a arbre forestal en algunes contrades àrides, com a ornamental als jardins i cementiris i per a fer tanques protectores contra el vent en algunes àrees de conreu (vegeu l'hàbitat 84.11').

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ② àrea europea extensa (Europa meridional)
Freqüència dins el territori català	▶ ④ rar
Forma d'implantació territorial	▶ ④ superfícies exigües
Diversitat florística	▶ ① baixa
Grau de maduresa	▶ ① condicionat per l'activitat humana
Amenaça	▶ ① no amenaçat

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

83f Plantacions de coníferes

83.3121

Plantacions de cedres (*Cedrus* spp.) i d'altres pinàcies no europees (excepte pins)

Plantació d'avets de Douglas vora Viladrau (Osona). G. Mercadal

Aspecte

Arbredes constituïdes per cedres i, eventualment, per d'altres pinàcies no originàries d'Europa, com són l'avet de Douglas i el làrix híbrid.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Terra baixa i muntanya mitjana.
Ambients que ocupa – Àrees urbanes, parcs forestals.
Clima – Diversos.
Substrat i sòl – Diversos.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Plantes cultivades				
<i>Cedrus</i> spp. (cedre)				
<i>Larix x. eurolepis</i> (làrix)				
<i>Pseudotsuga menziesii</i> (avet de Douglas)				

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Cap.

Distribució dins el territori català

Principalment a les contrades marítimes i a l'estatge montà.

Cedre. J. Vigo

Gestió, usos i problemes de conservació

Les pinàcies de què es tracta es cultiven principalment com a ornamentals en parcs i jardins, tot i que algun cop fan petites masses forestals, més amb caràcter de plantacions experimentals o de boscos protectors contra l'erosió que amb finalitats productives.

Indicadors d'interès de conservació

- Distribució general dins Europa▶ ② àrea europea extensa
- Freqüència dins el territori català▶ ④ rar
- Forma d'implantació territorial▶ ③ superfícies petites
- Diversitat florística▶ ① baixa
- Grau de maduresa▶ ① condicionat per l'activitat humana
- Amenaça▶ ① no amenaçat

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

83f Plantacions de coníferes

83.3122

Plantacions de pi insigne (*Pinus radiata*) i d'altres pins no europeus

Plantacions de pi insigne vora Tossa de Mar (la Selva). A. Ferré

Aspecte

Arbredes de pi insigne i, eventualment, d'altres pins no europeus, amb un sotabosc arbustiu i herbaci de desenvolupament molt divers.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Terra baixa i estatge submontà.
Ambients que ocupa – Costers diversos.
Clima – Mediterrani.
Substrat i sòl – Terrenys silicis; sòls pobres i sovint sorrencs, poc desenvolupats.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Plantes cultivades				
<i>Pinus radiata</i> (pi insigne)				
<i>Pinus strobus</i>				
<i>Pinus canariensis</i> (pi de Canàries)				
Estrat arbustiu				
<i>Cistus</i> spp. (estepes)		•		
<i>Erica arborea</i> (bruc boal)				•
<i>Quercus ilex</i> (alzina)				•
Estrat herbaci				
<i>Brachypodium retusum</i> (llistó)		•		

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Cap.

Pi insigne. X. Font

Distribució dins el territori català

Territoris catalanídic central i septentrional, olositànic i ruscínic.

Gestió, iusos i problemes de conservació

Les pinedes de pi insigne, plantades per extreure'n fusta, pateixen de manera molt acusada el flagell de la processonària del pi, que les debilita bastant i, àdhuc, les destrueix. *Pinus strobus* es fa servir, rarament, per a repoblacions forestals, barrejat amb altres coníferes. El pi de Canàries es cultiva com a ornamental.

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ② àrea europea extensa
Freqüència dins el territori català	▶ ④ rar
Forma d'implantació territorial	▶ ③ superfícies petites
Diversitat florística	▶ ① baixa
Grau de maduresa	▶ ① condicionat per l'activitat humana
Amenaça	▶ ① no amenaçat

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

83f Plantacions de coníferes

83.3123

Plantacions d'altres coníferes no europees

Plantació de xiprer blau a Fontmartina (Vallès Oriental). J. Vigo

Aspecte

Plantacions de coníferes d'origen no europeu, no incloses en les unitats precedents, principalment xiprers.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Terra baixa: sobretot a les contrades mediterrànies interiors.
Ambients que ocupa – Vessants secs.
Clima – Mediterrani.
Substrat i sòl – Indiferents.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Plantes cultivades				
<i>Cupressus macrocarpa</i> (xiprer de Lambert)				
<i>Cupressus arizonica</i> (xiprer blau)				

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Cap.

Distribució dins el territori català

Territori sicòric, principalment.

Xiprer blau. J. Vigo

Gestió, usos i problemes de conservació

Es tracta de plantacions poc extenses i molt locals.

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ② àrea europea extensa
Freqüència dins el territori català	▶ ④ rar
Forma d'implantació territorial	▶ ③ superfícies petites
Diversitat florística	▶ ① baixa
Grau de maduresa	▶ ① condicionat per l'activitat humana
Amenaça	▶ ① no amenaçat

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

83f Plantacions de coníferes

83.321

Plantacions de pollancre (*Populus* spp.)

Plantació de pollancre a Sils (la Selva). G. Mercadal

Aspecte

Arbredes caducifòlies dominades per diverses espècies i cultivars del gènere *Populus*, amb els peus típicament disposats equidistants o, més rarament, només arrencats. El sotabosc és predominantment herbaci i dens, però de composició molt variable, depenent de la humitat del terreny i dels tractaments a què se sotmeten les plantacions.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Terra baixa, sobretot a les contrades nord-orientals.

Ambients que ocupa – Vores, de vegades inundables, dels rius, riberals, planes al·luvials.

Clima – Mediterrani.

Substrat i sòl – Sòls generalment al·luvials, lleugers, amb la capa freàtica prou alta.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Plantes cultivades				
<i>Populus x canadensis</i> (pollancre del Canadà)				
<i>Populus nigra</i> (pollancre)				
etc.				
Estrat arbustiu				
<i>Rubus ulmifolius</i> (esbarzer)		•		
<i>Rubus caesius</i> (romegueró)		•		
etc.				
Estrat herbaci				
<i>Brachypodium phoenicoides</i> (fenàs)		•		
<i>Chenopodium album</i> (blet)		•		
<i>Conyza</i> spp. (cànem bord)		•		
<i>Oenothera biennis</i>				•
etc.				

Sintaxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Cap.

Distribució dins el territori català

Pirineus i territoris catalanídics (sobretot el septentrional), olositànic, ruscínic i sicòric.

Pollancre del Canadà. J. Vigo

Gestió, usos i problemes de conservació

Aquestes plantacions tenen un torn de tallada d'entre quinze i vint anys. La tala comporta una profunda alteració d'un sotabosc

molt divers, on abunden les espècies ruderals i higròfiles, però que en general es recupera molt aviat.

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ② àrea europea extensa
Freqüència dins el territori català	▶ ③ bastant comú
Forma d'implantació territorial	▶ ② superfícies mitjanes
Diversitat florística	▶ ① baixa
Grau de maduresa	▶ ① condicionat per l'activitat humana
Amenaça	▶ ① no amenaçat

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

83g Plantacions de pollancre (*Populus* spp.), plàtans (*Platanus orientalis* var. *acerifolia*) i altres planifolis de sòls humits

83.322 Plantacions d'eucaliptus (*Eucalyptus* spp.)

Plantació d'eucaliptus a la Selva. J. Vigo

Aspecte

Arbredes perennifòlies dominades per eucaliptus plantats d'ençà dels anys setanta, sobretot en àrees anteriorment boscoses. Fan claps, de vegades força extensos, envoltades de vegetació natural. El sotabosc és molt pobre i més aviat poc dens, format per vegetació arbustiva o herbàcia, segons els indrets, testimoni de les comunitats vegetals precedents.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Terra baixa, a les contrades marítimes subhúmedes.
Ambients que ocupa – Terrenys en pendent.
Clima – Mediterrani marítim subhúmit.
Substrat i sòl – Sòls en general pedregosos i poc profunds, principalment de reacció àcida.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
<i>Eucalyptus</i> spp. (eucaliptus)				

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Cap.

Eucaliptus. X. Font

Distribució dins el territori català

Sobretot territori catalanídic septentrional i àrees properes; també al territori catalanídic central.

Gestió, usos i problemes de conservació

Les plantacions d'eucaliptus són periòdicament tallades, sobretot per obtenir fusta per a paper, acció que comporta la pertorbació del sotabosc. Els eucaliptus provoquen un empobriment del sòl, que possiblement es podria evitar intercalant-hi arbres d'altres menes.

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ① bona part d'Europa
Freqüència dins el territori català	▶ ④ rar
Forma d'implantació territorial	▶ ① superfícies grans
Diversitat florística	▶ ① baixa
Grau de maduresa	▶ ② poc madur
Amenaça	▶ ① no amenaçat

■ Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

■ Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

83h Plantacions d'eucaliptus (*Eucalyptus* spp.)

83.3251+

Plantacions de plàtans (*Platanus orientalis* var. *acerifolia*) i d'altres arbres planifolis de sòls humits

Plantació de plàtans vora l'estany de Sils (la Selva). G. Mercadal

Aspecte

Arbredes caducifòlies formades per plàtans disposats de manera ordenada, amb un sotabosc lianoide i herbaci, en general dens, però molt divers segons com siguin els tractaments que s'hi fan i la seva periodicitat.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Terra baixa (i muntanya mitjana, a l'estatge submontà).

Ambients que ocupa – Planes dels riberals.

Clima – Mediterrani (o mediterrani).

Substrat i sòl – Sòls generalment al·luvials, lleugers, amb la capa freàtica força alta.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Planta cultivada				
<i>Platanus orientalis</i> var. <i>acerifolia</i> (plàtan)				
Estrat arbustiu i lianoide				
<i>Clematis vitalba</i> (vidalba)		•		
<i>Rubus ulmifolius</i> (esbarzer)		•		
<i>Rubus caesius</i> (romegueró)		•		
etc.				
Estrat herbaci				
<i>Chenopodium album</i> (blet)		•		
<i>Brachypodium phoenicoides</i> (fenàs)				•
etc.				

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Cap.

Distribució dins el territori català

Sobretot territoris ruscínic, olositànic i catalanídic septentrional.

Gestió, usos i problemes de conservació

La tallada i l'extracció de la fusta es fa en torns que voregen els vint o vint-i-cinc anys; el torn més llarg s'aplica a les plantacions, originades de plançons, i el més curt a arbres de rebrot. La tala i la neteja del sotabosc provoquen una profunda pertorbació de l'hàbitat. Per això el sotabosc és molt irregular.

Indicadors d'interès de conservació

- Distribució general dins Europa

Freqüència dins el territori català

Forma d'implantació territorial

Diversitat florística

Grau de maduresa

Amenaça
- ▶ ⑤ espai iberooccità (Catalunya i Occitània)

▶ ③ bastant comú

▶ ② superfícies mitjanes

▶ ① baixa

▶ ① condicionat per l'activitat humana

▶ ① no amenaçat

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

83g

Plantacions de pollancre (Populus spp.), plàtans (Platanus orientalis var. acerifolia) i altres planifolis de sòls humits

83.3252+

Plantacions d'altres arbres planifolis

Noguera americana. R.M. Masalles

Aspecte

Arbredes bàsicament caducifòlies, formades per arbres altres que els dels tres hàbitats precedents, com és ara cirerers i nogueres, destinats a la producció de fusta.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Terra baixa (i muntanya mitjana).
Ambients que ocupa – Principalment terres planes o de poc pendent, al riberal dels rius, però també antics conreus.
Clima – Mediterrani (o mediterràneu).
Substrat i sòl – Sobretot sòls al·luvials, generalment amb la capa freàtica poc profunda; més rarament sòls agrícoles.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Plantes cultivades				
<i>Prunus avium</i> (cirerer)				
<i>Juglans regia</i> (noguera)				
<i>Juglans nigra</i> (noguera americana)				
Estrat arbustiu				
<i>Rubus ulmifolius</i> (esbarzer)		•		
<i>Rubus caesius</i> (romegueró)		•		
Estrat herbaci				
<i>Brachypodium phoenicoides</i> (fenàs)		•		

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Cap.

Cirerer. R.M. Masalles

Distribució dins el territori català

Pirineus i territoris catalanídics septentrional (i central), ruscínic i olositànic.

Gestió, usos i problemes de conservació

Esporàdicament pasturades pel bestiar, les plantacions de les planes al·luvials estan sotmeses a periòdiques inundacions quan hi ha riuades. L'extracció de la fusta comporta l'alteració del sotabosc, sovint relativament estable a causa del llarg torn de tala, però de renovació en general fàcil i ràpida.

Indicadors d'interès de conservació

- Distribució general dins Europa
- Freqüència dins el territori català
- Forma d'implantació territorial
- Diversitat florística
- Grau de maduresa
- Amenaça
- ▶ ① bona part d'Europa
- ▶ ④ rar
- ▶ ② superfícies grans
- ▶ ② mitjana
- ▶ ② poc madur
- ▶ ① no amenaçat

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

83j Plantacions d'altres arbres planifolis

83.4+ Vivers de plantes llenyoses

Viver prop de Santa Coloma de Farners (la Selva). A Ferré

Aspecte

Plantacions baixes i en general denses d'arbustos i d'arbres joves, sovint obtinguts d'estaca i destinats a ser trasplantats. La vegetació arvense que les acompanya varia segons el clima, el substrat, la disponibilitat d'aigua i l'edat de la plantació.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Del litoral marítim a la muntanya mitjana.
Ambients que ocupa – Terres agrícoles.
Clima – Mediterrani, mediterrani muntanyenc o medioeuropeu.
Substrat i sòl – Substrats diversos. Sòls poc o molt profunds, en general.

Flora principal

Sense plantes característiques, a banda de les cultivades.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

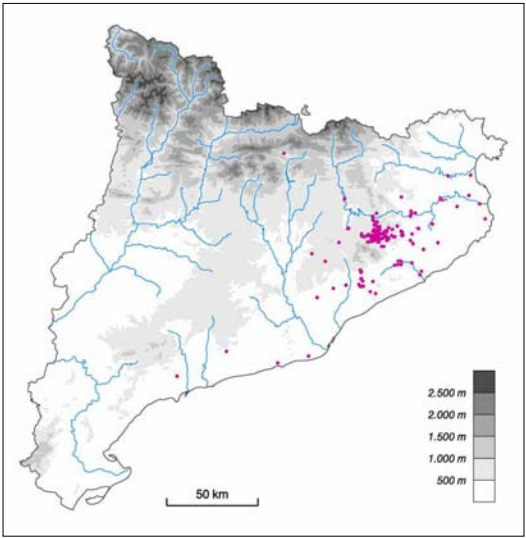
Cap.

Distribució dins el territori català

De les comarques litorals fins a les prepirinenques, però sobretot al territori catalanidic septentrional.

Mirabolà vermell (*Prunus cerasifera* var. *atropurpurea*). R.M. Masalles

Gestió, usos i problemes de conservació

L'activitat agrícola determina l'existència d'aquest hàbitat, que de vegades fa clapes molt petites, i condiona la composició de la vegetació arvense acompanyant.

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ① bona part d'Europa
Freqüència dins el territori català	▶ ② comú
Forma d'implantació territorial	▶ ② superfícies mitjanes
Diversitat florística	▶ ② mitjana
Grau de maduresa	▶ ① condicionat per l'activitat humana
Amenaça	▶ ① no amenaçat

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

83i Vivers de plantes llenyoses

84.11+

Fileres d'arbres perennifolis (paravents de xiprers...)

Paravents de xiprers a Espolla (Alt Empordà). A. Ferré i J. Vigo

Aspecte

Arrengleraments d'arbres perennifolis, sobretot xiprers.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Terra baixa, sobretot contrades marítimes.
Ambients que ocupa – Marges de conreus, principalment de fruiters, on els arbres actuen de paravent; també vores de camins i cementiris.
Clima – Mediterrani.
Substrat i sòl – Principalment sòls agrícoles.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Arbres plantats				
<i>Cupressus sempervirens</i> (xiprer)				
etc.				

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Cap.

Distribució dins el territori català

Sobretot territoris ruscínic i catalanídic central i septentrional.

Gestió, usos i problemes de conservació

Els paravents de xiprers tenen una llarga durada i gairebé no exigeixen manteniment, de manera que la seva conservació només perilla si hi ha canvi d'ús del sòl.

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ② àrea europea extensa (regió mediterrània)
Freqüència dins el territori català	▶ ② comú
Forma d'implantació territorial	▶ ③ superfícies petites
Diversitat florística	▶ ① baixa
Grau de maduresa	▶ ① condicionat per l'activitat humana
Amenaça	▶ ① no amenaçat

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

Cap.

84.12+ Fileres d'arbres caducifolis

Fileres d'arbres entre prats de dall a la vall de Cardós (Pallars Sobirà). M. Guardiola

Aspecte

Arrengleraments d'arbres caducifolis, sovint d'una mateixa espècie, força separats els uns dels altres.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Del litoral marítim a la muntanya mitjana.
Ambients que ocupa – Vores de camins, carreteres i carrers; marges de conreus i de prats.
Clima – Mediterrani o mediterrani.
Substrat i sòl – Molt diversos.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Arbres plantats				
<i>Ulmus minor</i> (om)				
<i>Platanus orientalis</i> var. <i>acerifolia</i> (plàtan)				
<i>Fraxinus excelsior</i> (freixe de fulla gran)				
<i>Salix fragilis</i> (vimetera)				
<i>Salix alba</i> (salze blanc)				

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Cap.

Distribució dins el territori català

General.

Filera d'arbres caducifolis al marge d'un prat a Bor (la Cerdanya). A. Ferré i I. Soriano

Gestió, usos i problemes de conservació

En àrees rurals, la rama de freixe s'utilitza per a l'alimentació del bestiar; i els llucs de la vimetera, en cistelleria.

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ① bona part d'Europa
Freqüència dins el territori català	▶ ① molt comú
Forma d'implantació territorial	▶ ③ superfícies petites
Diversitat florística	▶ ① baixa
Grau de maduresa	▶ ① condicionat per l'activitat humana
Amenaça	▶ ① no amenaçat

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

Cap.

84.2

Tanques vives (amb *Lycium* spp., *Prunus spinosa*...)

Arç de tanques (*Lycium europaeum*). X. Font

Aspecte

Formacions lineals, denses, de plantes sovint llenyoses i, en aquest cas, amb dominància d'arbustos espinosos. Localment (Cerdanya, Empordà) fan part d'un paisatge assimilable al bocage.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Del litoral marítim a la muntanya mitjana.
Ambients que ocupa – Vores de camins i de conreus o de closos, on fan de separadors naturals.
Clima – Mediterrani o mediterrani.
Substrat i sòl – Molt diversos.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
<i>Lycium</i> spp. (arços de tanques)				
<i>Tamarix</i> spp. (tamarius)				
<i>Prunus spinosa</i> (aranyoner)				
<i>Rosa</i> spp. (rosers silvestres, gavarres)				
<i>Crataegus monogyna</i> (arç blanc)				
<i>Corylus avellana</i> (avellaner)				
<i>Cornus sanguinea</i> (sanguinyol)				
<i>Fraxinus</i> spp. (freixes)				

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Cap.

Distribució dins el territori català

General.

Gestió, usos i problemes de conservació

Les tanques vives es mantenen directament o indirectament gràcies a l'activitat humana. Actuen com a connectors entre sistemes forestals i fan possible la vida de molts animals, als quals proporcionen refugi i aliment. Són eliminades quan es fusionen parcel·les veïnes per facilitar la mecanització del conreu.

Indicadors d'interès de conservació

- Distribució general dins Europa
- Freqüència dins el territori català
- Forma d'implantació territorial
- Diversitat florística
- Grau de maduresa
- Amenaça
- ▶ ① bona part d'Europa
- ▶ ① molt comú
- ▶ ③ superfícies petites
- ▶ ② mitjana
- ▶ ② poc madur
- ▶ ③ amenaçat

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

Cap.

84.3

Bosquets isolats enmig de zones agrícoles

Bosquets, principalment de pi blanc, entre camps de cereal a Biure (Conca de Barberà). A. Ferré

Aspecte

Claps de bosc de petites dimensions, situats entremig de terres agrícoles. Sovint, però no sempre, són boscos secundaris més o menys freqüentats.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Terra baixa, muntanya mediterrània i muntanya mitjana.

Ambients que ocupa – Petites elevacions o indrets de pendent accentuat.

Clima – Mediterrani, mediterrani muntanyenc o medioeuropeu.

Substrat i sòl – Sense característiques particulars.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Molt diversa				

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Cap en especial.

Distribució dins el territori català

General.

Gestió, usos i problemes de conservació

Aquests bosquets, de gran importància paisatgística i ecològica, poden acabar desapareixent a causa de la seva conversió en terres de conreu, o patir alteracions degudes a la sobrefreqüentació (pels ramats de bestiar, per exemple).

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ① bona part d'Europa
Freqüència dins el territori català	▶ ① molt comú
Forma d'implantació territorial	▶ ② superfícies mitjanes
Diversitat florística	▶ ② mitjana
Grau de maduresa	▶ ② poc madur
Amenaça	▶ ② probablement amenaçat en el futur

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

Cap.

85.11

Arbredes dins de grans parcs

Jardins de Santa Clotilde, Lloret de Mar (la Selva). A. Ferré

Aspecte

Masses arbòries constituïdes per espècies autòctones o al·lòctones molt diverses, dintre de parcs i àrees enjardinades.

Flora principal

Molt diversa.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Muntanya mitjana i terra baixa.
Ambients que ocupa – Parcs i jardins.
Clima – Diversos.
Substrat i sòl – Diversos.

Distribució dins el territori català

Tot el territori, llevat de l'alta muntanya.

Gestió, usos i problemes de conservació

Hàbitat artificial, que depèn de la intervenció de l'home.

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ① bona part d'Europa
Freqüència dins el territori català	▶ ④ rar
Forma d'implantació territorial	▶ ③ superfícies petites
Diversitat florística	▶ ② mitjana
Grau de maduresa	▶ ① condicionat per l'activitat humana
Amenaça	▶ ① no amenaçat

■ Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

■ Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

85a Grans parcs i jardins

85.12 Gespes dins de grans parcs o jardins

Camp de golf a Lloret de Mar (la Selva). A. Ferré

Raigràs. A. Ferré i J. Vigo

Aspecte

Formacions pradenques denses, de superfície diversa, formades per poques espècies o, eventualment, per una de sola; incloent-hi els camps de golf.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Terra baixa i muntanya mitjana.
Ambients que ocupa – Parcs i zones enjardinades.
Clima – Diversos.
Substrat i sòl – Substrats diversos; sòl profund, humit i ben airejat.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Plantes cultivades				
<i>Lolium perenne</i> (margall)				
<i>Stenotaphrum secundatum</i> (gram americà)				
<i>Cynodon dactylon</i> (gram)				
<i>Festuca arundinacea</i> (fenàs de bou)				
<i>Lolium multiflorum</i> (raigràs)				
<i>Poa pratensis</i>				
<i>Poa trivialis</i>				
<i>Trifolium repens</i> (trèvol blanc)				

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Cap.

Distribució dins el territori català

Tot el territori, llevat de l'alta muntanya.

Gestió, usos i problemes de conservació

Es tracta d'un hàbitat artificial que necessita un manteniment continuat (sebra, sega, adob i reg) i que sol consumir molta d'aigua. Les gespes més cuidades (principalment les emprades amb finalitats esportives) són netejades regularment de les

herbes de fulla plana que hi penetren. En alguns casos, l'ús és purament estètic i no es permet de trepitjar-les. En d'altres casos, s'hi fan activitats diverses a l'aire lliure, i llavors s'hi transita regularment.

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ① bona part d'Europa
Freqüència dins el territori català	▶ ① molt comú
Forma d'implantació territorial	▶ ③ superfícies petites
Diversitat florística	▶ ① baixa
Grau de maduresa	▶ ① condicionat per l'activitat humana

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

85a Grans parcs i jardins

85.13

Basses i estanys dins de grans parcs o jardins

Parc de la Ciutadella, Barcelona. A. Petit

Aspecte

Dipòsits artificials d'aigua dolça, situats en àrees enjardinades.

Distribució dins el territori català

Tot el territori, llevat de l'alta muntanya.

Ecologia

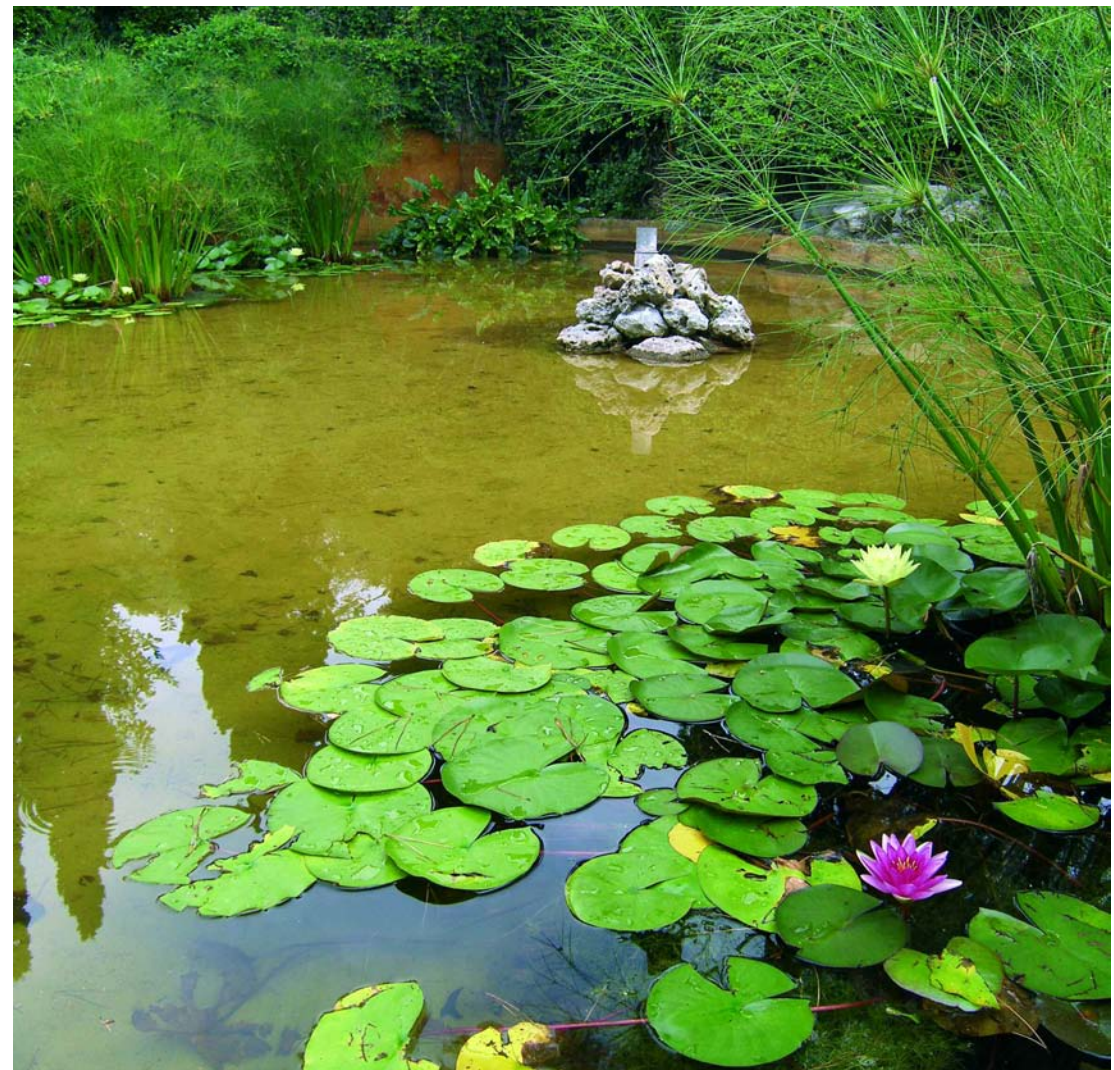
Àrees biogeogràfiques – Terra baixa, muntanya mediterrània i muntanya mitjana.
Ambients que ocupa – Parcs i jardins.

Gestió, usos i problemes de conservació

En general, es tracta d'elements purament estètics, però en alguns casos s'hi pot practicar alguna activitat esportiva (rem, pesca...). Els problemes de conservació deriven sobretot de la pol·lució de l'aigua i del manteniment de les infraestructures adequades.

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ① bona part d'Europa
Freqüència dins el territori català	▶ ① molt comú
Forma d'implantació territorial	▶ ③ superfícies petites
Diversitat florística	▶ ① baixa
Grau de maduresa	▶ ① condicionat per l'activitat humana

Nenúfars (*Nymphaea*) i papirs (*Cyperus papyrus*). A. Ferré

■ Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

■ Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

85a Grans parcs i jardins

85.14 Parterres, pèrgoles i matollars dins de grans parcs o jardins

Pèrgola i parterres al parc del Laberint d'Horta (Barcelonès). A. Ferré

Aspecte

Espais ocupats per herbes, plantes enfiladisses o arbustos, amb els seus caminals. Eventualment associats a tanques vives o artificials o bé a estructures funcionals o estètiques diverses.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Terra baixa, muntanya mediterrània i muntanya mitjana.
Ambients que ocupa – Parcs i jardins.

Distribució dins el territori català

Arreu del territori, llevat de l'alta muntanya.

Gestió, usos i problemes de conservació

Hàbitat artificial que necessita la intervenció continuada de l'home (sebra, reg, poda, adob...).

Roser. A. Ferré i J. Vigo

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ① bona part d'Europa
Freqüència dins el territori català	▶ ① molt comú
Forma d'implantació territorial	▶ ③ superfícies petites
Diversitat florística	▶ ① baixa
Grau de maduresa	▶ ① condicionat per l'activitat humana

■ **Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents**
Cap.

■ **Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen**

85a Grans parcs i jardins

85.15**Comunitats subnaturals dins de grans parcs**

Fragment d'alzinar al parc Güell, Barcelona. A. Petit

Aspecte

Comunitats de caràcter poc o molt natural i d'aspecte molt divers (bosc, matollars, pastures, herbassars...) integrades volgutament o accidentalment dins de grans parcs.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Terra baixa, muntanya mediterrània i muntanya mitjana.

Ambients que ocupa – Parcs i zones enjardinades.

Flora i fauna

Molt diverses.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Cap en especial.

Distribució dins el territori català

Arreu del territori, llevat de l'alta muntanya.

Gestió, usos i problemes de conservació

En general, es tracta de comunitats poc o molt intervingudes (poda, reg...) per mantenir-ne l'estètica o l'accessibilitat.

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ① bona part d'Europa
Freqüència dins el territori català	▶ ① molt comú
Forma d'implantació territorial	▶ ③ superfícies petites
Biodiversitat	▶ ② mitjana
Grau de maduresa	▶ ② poc madur
Amenaça	▶ ① no amenaçat

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

85a Grans parcs i jardins

85.2

Petits parcs i places públiques amb vegetació

Diagonal Mar, Barcelona. A. Petit

Aspecte

Superfícies enjardinades de mida petita o mitjana. Les plantes que hi creixen són, en general, arbres i arbustos al·lòctons, localment amb claps de gespa.

Ecologia

- Àrees biogeogràfiques – Del litoral marítim a la muntanya mitjana.
- Ambients que ocupa – Places de pobles i ciutats, espais adjacents a àrees urbanes.
- Clima – Mediterrani, mediterrani muntanyenc o medioeuropeu.
- Substrat i sòl – Sense característiques particulars.

Flora principal

Molt diversa.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Cap.

Distribució dins el territori català

General, gairebé.

Gestió, usos i problemes de conservació

El reg, la poda i els tractaments fitosanitaris asseguren el manteniment d'aquests claps de vegetació situats, en general, al mig de nuclis hàbitats o a la vora. Ocells i altres animals hi troben refugi.

Abelia grandiflora. J. Vigo

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ① bona part d'Europa
Freqüència dins el territori català	▶ ① molt comú
Forma d'implantació territorial	▶ ③ superfícies petites
Diversitat florística	▶ ① baixa
Grau de maduresa	▶ ① condicionat per l'activitat humana
Amenaça	▶ ① no amenaçat

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

Cap.

85.3

Jardins i horts casolans

Hort casolà a Urús (la Cerdanya). J. Carreras

Aspecte	Ecologia
Superfícies petites, en general planes, amb plantes cultivades. S'hi fan créixer plantes ornamentals, fruiters o hortalisses, que conviuen amb nombroses males herbes.	Àrees biogeogràfiques – Del litoral fins a la muntanya mitjana. Ambients que ocupa – Vores de cases baixes i de grans vies de comunicació, marges de rius en terreny pla, etc. Clima – Mediterrani o medieuropeu. Substrat i sòl – Sovint, però no sempre, sòls al·luvials lleugers.
	Flora principal
	Molt diversa.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Rarament alguna comunitat ruderal ben definida.

Dàlia (*Dahlia*). J. Vigo

Distribució dins el territori català

General.

Gestió, usos i problemes de conservació

Jardins i horts casolans compten amb una tradició molt gran a tot el país, i sovint els límits entre els uns i els altres són imprecisos. L'explotació és duta a terme en general pel propietari, amb criteris que només de passada tenen en compte la productivitat.

Mongetera vermella (*Phaseolus coccineus*). J. Vigo i I. Soriano

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ① bona part d'Europa
Freqüència dins el territori català	▶ ① molt comú
Forma d'implantació territorial	▶ ③ superfícies petites
Diversitat florística	▶ ① baixa
Grau de maduresa	▶ ① condicionat per l'activitat humana (dependent de la intervenció humana)
Amenaça	▶ ① no amenaçat

■ Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

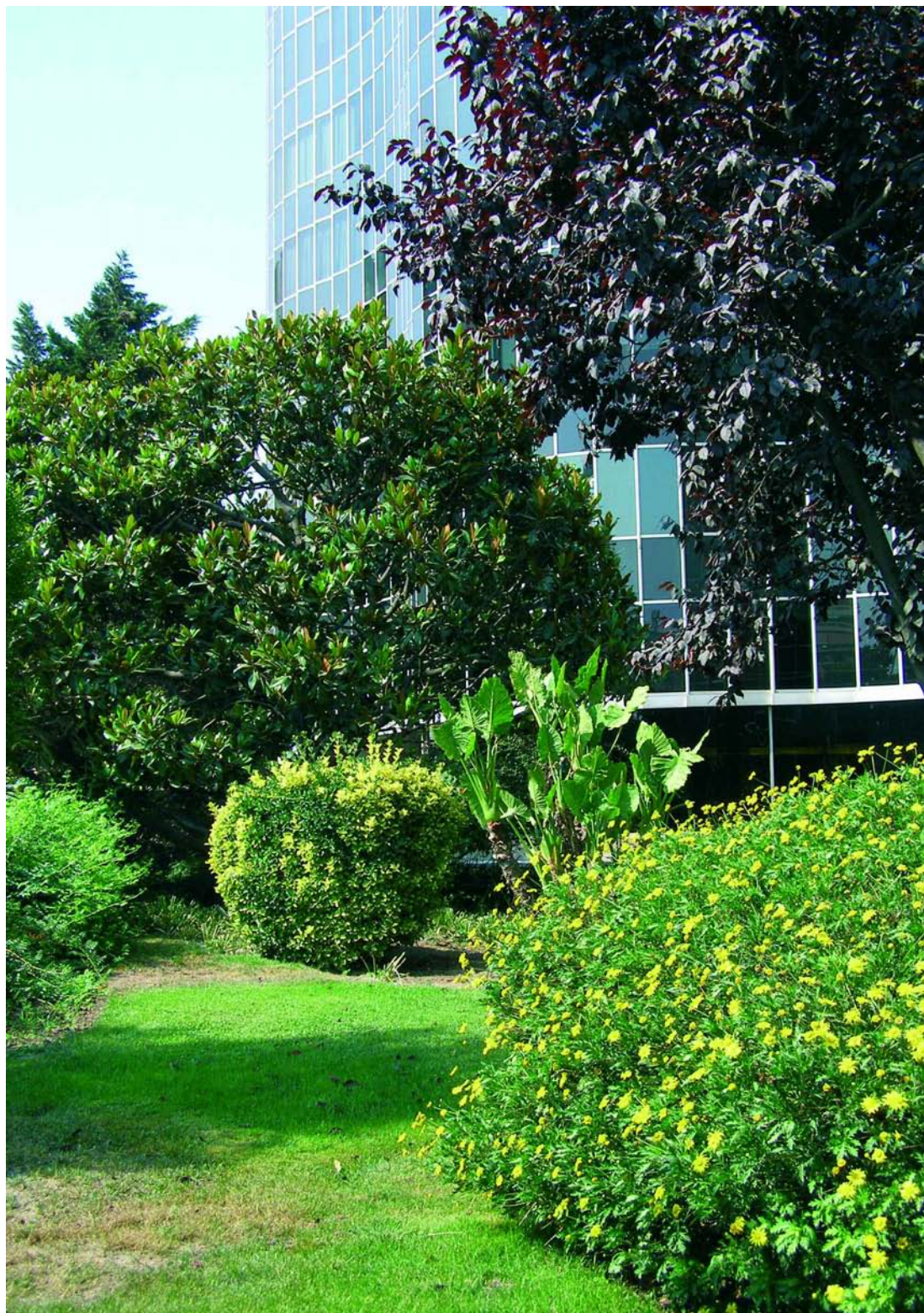
■ Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

Cap.

85.4

Espais enjardinats entre blocs urbans

Les Corts, Barcelona. J. Vigo

Aspecte

Arbredes o jardins de petites dimensions, situats entremig d'edificis i, de vegades, limitats per tanques que poden ser vives. Excepcionalment es tracta de terrats enjardinats. Només rarament porten restes de vegetació natural.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Del litoral marítim a la muntanya mitjana.

Ambients que ocupa – Petits espais entre edificis.

Clima – Mediterrani, mediterrani muntanyenc o medieuropeu.

Substrat i sòl – Sense característiques particulars.

Flora principal

Molt diversa.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Cap.

Distribució dins el territori català

General.

Gestió, usos i problemes de conservació

No sempre d'ús públic, aquests espais demanen les atencions pròpies dels jardins (podes, eliminació de plantes no desitjades, sembres, etc.).

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ① bona part d'Europa
Freqüència dins el territori català	▶ ② comú
Forma d'implantació territorial	▶ ③ superfícies petites
Diversitat florística	▶ ① baixa
Grau de maduresa	▶ ① condicionat per l'activitat humana (dependent de la intervenció humana)
Amenaça	▶ ① no amenaçat

■ Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

■ Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

Cap.

86.1

Ciutats grans

Girona. A. Ferré

Aspecte

Nuclis urbans amb una població que ultrapassa els cent mil habitants i amb una extensió superficial notable. Hi abunden les grans vies de trànsit. La densitat de població sol ser elevada.

Ecologia

Sempre a terra baixa i sota clima mediterrani.

Flora i fauna

Flora limitada als jardins i a la vegetació ruderal. Fauna esparsa, però amb algunes espècies molt ben adaptades al medi urbà.

Barcelona. L. Chamorro

Distribució dins el territori català

Planes litorals i, més rarament, de l'interior.

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ① bona part d'Europa
Freqüència dins el territori català	▶ ④ rar
Forma d'implantació territorial	▶ ① superfícies grans
Biodiversitat	▶ ① baixa

■ Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

■ Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

86a Àrees urbanes i industrials, inclosa la vegetació ruderal associada

86.2 Viles i pobles (i petites ciutats)

Poboleda (el Priorat). A. Ferré

Aspecte

Nuclis urbans amb una població inferior als cent mil habitants, amb grans vies de trànsit poc nombrosos o nul·les.

Tortosa (Montsià). A. Ferré

Ecologia

De manera esparsa, des del litoral marítim fins a la muntanya mitjana, sota un clima mediterrani o medieuropeu.

Flora i fauna

Flora present només com a vegetació ruderal (flora espontània), als balcons i en petits claps de jardins i de conreus (plantes cultivades i espontànies). Fauna esparsa, però amb espècies ben adaptades al medi urbà.

Distribució dins el territori català

General.

Beget (Ripollès). A. Ferré

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ① bona part d'Europa
Freqüència dins el territori català	▶ ① molt comú
Forma d'implantació territorial	▶ ① superfícies grans (i mitjanes)
Biodiversitat	▶ ① baixa

■ Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

■ Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

86a Àrees urbanes i industrials, inclosa la vegetació ruderal associada

86.3

Àrees industrials actives

Àrea industrial a Subirats (Alt Penedès). S. Buchholz

Aspecte

Extensions, generalment ben delimitades, amb construccions només parcialment destinades a habitacions humanes i sovint amb vies de comunicació àmplies per tal d'enllaçar els magatzems, fàbriques, etc. que en formen part.

Ecologia

Terrenys, en general poc pendents, de la perifèria de les poblacions.

Flora i fauna

Flora només present com a vegetació ruderal (flora espontània) i en claps més aviat poc extensos de jardins i conreus (plantes cultivades i espontànies). Fauna escassa i molt dispersa.

Distribució dins el territori català

General, però més aviat rar als Pirineus.

Polígon industrial d'Arenys de Munt (Maresme). M. Guardiola

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ① bona part d'Europa
Freqüència dins el territori català	▶ ① molt comú
Forma d'implantació territorial	▶ ① superfícies grans
Biodiversitat	▶ ① baixa

■ **Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents**
Cap.

■ **Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen**

86a Àrees urbanes i industrials, inclosa la vegetació ruderal associada

Extracció d'argiles a Cruïlles (Baix Empordà). G. Mercadal

Aspecte

Àrees generalment nues o amb una vegetació molt esparsa i de caràcter pioner, destinades a l'extracció de sorres i argiles.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Terra baixa, muntanya mediterrània i muntanya mitjana.

Ambients que ocupa – Terrasses fluvials, principalment.

Substrat i sòl – Dipòsits quaternaris; sòl inexistent.

Distribució dins el territori català

Arreu del territori, llevat de l'alta muntanya.

Gestió, usos i problemes de conservació

El manteniment d'activitats extractives va lligat a la finalitat industrial de l'explotació (ceràmica, construcció...). L'extracció d'argiles i sorres en grans quantitats pot afectar la solidesa de pilars de ponts i viaductes i de les zones circumdants al perímetre extractiu.

Sorrera a Riudarenes (la Selva). G. Mercadal

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ① bona part d'Europa
Freqüència dins el territori català	▶ ① molt comú
Forma d'implantació territorial	▶ ③ superfícies petites
Biodiversitat	▶ ① baixa

■ Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

■ Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

86c Pedreres, explotacions d'àrids i runam

86.412

Graveres

Antiga extracció de greda al volcà Croscat (la Garrotxa). J. Vigo i A. Ferré

Aspecte

Indrets nus d'on s'extreuen, a cel obert, materials detrítics sedimentaris de dimensions petites o mitjanes (de 2 a 80 mm).

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Terra baixa, muntanya mediterrània i muntanya mitjana.
Ambients que ocupa – Principalment terrasses fluvials actuals o geològicament antigues.
Substrat i sòl – Dipòsits quaternaris de naturalesa diversa. Sense sòl.

Distribució dins el territori català

Per tot el territori, llevat de l'alta muntanya.

Gestió, usos i problemes de conservació

Les formes d'explotació de les graveres depenen de si el nivell freàtic és profund o no. L'impacte ambiental que produeixen és fort: soroll, pols i degradació total del sòl i de la vegetació de l'àrea explotada. En molts casos han destruït sòls força desenvolupats i aptes per al conreu, que són, però, de recuperació relativament fàcil. Un cop abandonades, les graveres es fan servir, massa sovint, com a abocadors incontrolats

Indicadors d'interès de conservació

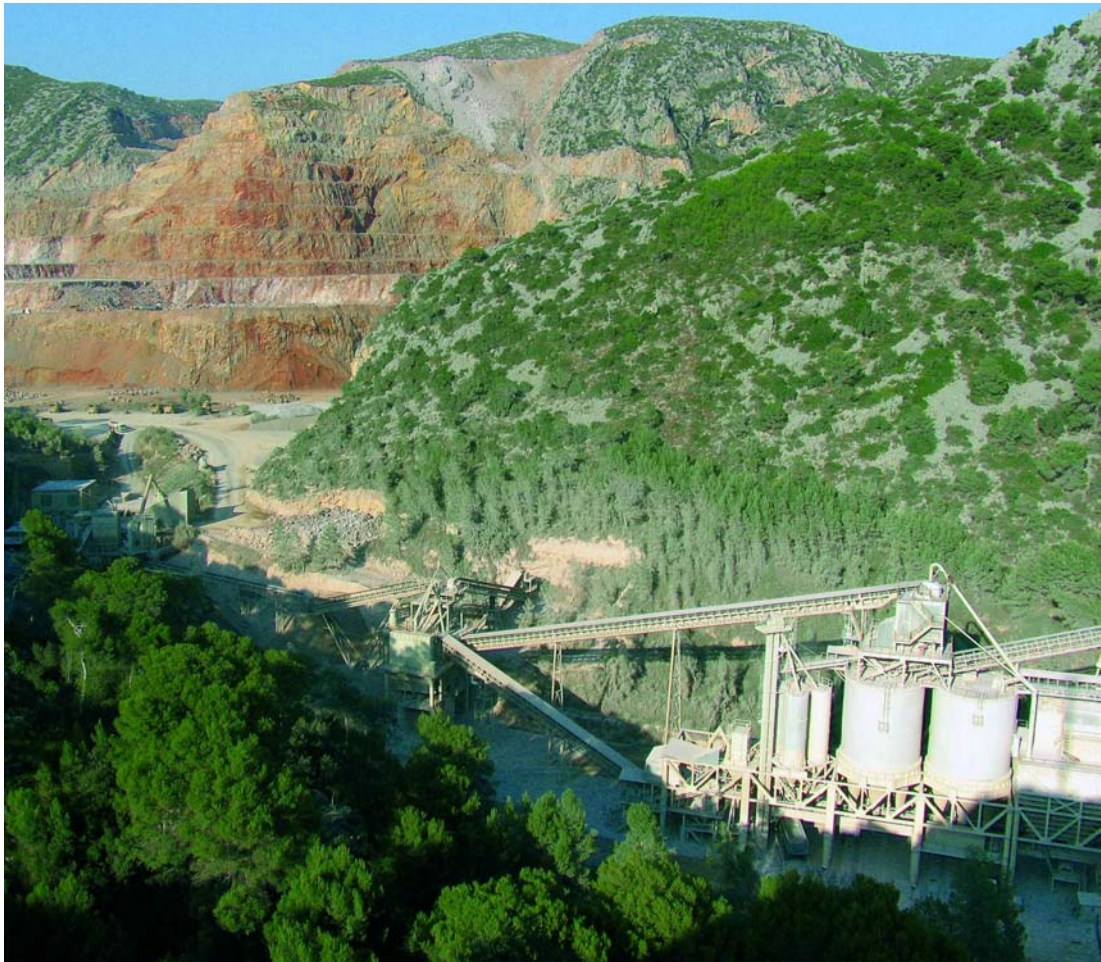
- Distribució general dins Europa ▶ ① bona part d'Europa
- Freqüència dins el territori català ▶ ① molt comú
- Forma d'implantació territorial ▶ ③ superfícies petites
- Biodiversitat ▶ ① baixa

■ **Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents**
Cap.

■ **Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen**

86c Pedreres, explotacions d'àrids i runam

Pedrera de roca calcària al massís de Garraf. X. Font

Aspecte

Indrets nus, constituïts per un o dos fronts (bancs) de roques més o menys massives, d'on s'extreu pedra a cel obert. El material és de naturalesa molt diversa (calcàries, calcàries margoses, dolomies, marbres, pissarres, gresos...).

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Terra baixa, muntanya mediterrània i muntanya mitjana.
Ambients que ocupa – Afloraments massius de roca.
Substrat i sòl – Substrats diversos; sòl inexistent.

Distribució dins el territori català

Per tot el territori, llevat de l'alta muntanya.

Pedrera a Òrrius (Maresme). M. Guardiola

Gestió, usos i problemes de conservació

La roca s'extreu mitjançant voladures o fent servir esplanadores mecàniques. L'impacte ambiental que produeixen les pedreres és fort: soroll, pols, degradació total dels sòls que pugui haver-hi i de la vegetació de l'àrea explotada. Un cop abandonada l'activitat extractiva, la revegetació és molt difícil, a causa de la inclinació del terreny i de l'absència total de sòl.

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ① bona part d'Europa
Freqüència dins el territori català	▶ ① molt comú
Forma d'implantació territorial	▶ ③ superfícies petites
Biodiversitat	▶ ① baixa

■ Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

■ Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

86c Pedreres, explotacions d'àrids i runam

86.42

Munts de runam i d'escòries

Explotació de sal de Cardona (Bages). J. Vigo

Runams de les antigues mines de zinc i plom argentífer de Montoliu (Vall d'Aran). A. Ferré

Aspecte

Acumulacions de detritus minerals diversos, atribuïbles a dos tipus bàsics: runam (rebuigs o estèrils de les explotacions mineres, roca, pedra o materials de construcció) i escòries (materials provinents de la reducció de minerals).

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – En general a la terra baixa i a la muntanya mitjana; més rarament a l'alta muntanya.

Ambients que ocupa – Diversos.

Distribució dins el territori català

Per tot el territori.

Ensopegueres (*Limonium hibericum*) al runam d'una bòbila de Calaf (Anoia). A. Ferré

Gestió, usos i problemes de conservació

Es tracta d'un hàbitat indesitjable amb vista a la conservació i a l'ordenació del territori, producte de l'activitat humana, que caldria eliminar o transformar, si fos possible. Mitjançant tècniques de revegetació i de reforestació pot minimitzar-se l'impacte negatiu que produeix en el paisatge.

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ① bona part d'Europa
Freqüència dins el territori català	▶ ① molt comú
Forma d'implantació territorial	▶ ③ superfícies petites
Biodiversitat	▶ ① baixa

■ Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

■ Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

86c Pedreres, explotacions d'àrids i runam

86.43

Vies i nusos de comunicacions i altres espais oberts

L'autopista del Maresme a l'indret d'Argentona. M. Guardiola

Aspecte

Estructures lineals (vies fèrries, carreteres i altres vies de comunicació) o extenses (grans estacions, parcs de vehicles, etc.), de vegades amb vegetació intercalada o adjacent.

Flora i fauna

Els talussos són revegetats inicialment amb gramínies i lleguminoses (i també amb arbres i arbustos). Els espais que queden entre vies i en àrees extenses poden portar una vegetació més complexa. La fauna és molt secundària.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Cap.

Distribució dins el territori català

General, particularment a la perifèria de les grans ciutats.

Estació ferroviària de Portbou (Alt Empordà). A. Ferré i J. Vigo

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ① bona part d'Europa
Freqüència dins el territori català	▶ ① molt comú
Forma d'implantació territorial	▶ ② superfícies mitjanes
Diversitat florística	▶ ① baixa

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

86a Àrees urbanes i industrials, inclosa la vegetació ruderal associada

86.5 Hivernacles i altres instal·lacions agrícoles

Hivernacles a Arenys de Munt (Maresme). M. Guardiola

Aspecte

Superfícies agrícoles cobertes d'estructures metàl·liques (rarament de fusta) que suporten un tancament transparent o translúcid, normalment de natura plàstica, amb l'objectiu de crear a l'interior un microclima particular (temperatures i humitats més altes i més estables), convenient per al desenvolupament vegetal. Aquestes condicions interiors es regulen de forma passiva (obertura parcial del tancament) o activa (irrigació, calefacció).

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Terra baixa: contrades marítimes; més rarament, contrades interiors (o muntanya mitjana).
Ambients que ocupa – Planes al·luvials, deltes i altres àrees agrícoles més aviat planeres; rarament en vessants (com passa al Maresme).
Clima – Mediterrani marítim, més rarament continental.
Substrat i sòl – Dipòsits quaternaris. Sòls eutròfics, que s'adoben i es reguen regularment.

Flora principal

Els cultius que s'hi desenvolupen poden ser tota mena d'hortalisses, plantes ornamentals o plançons d'arbres. Les males herbes hi són rares i poc constants, a banda de força irrelevantes.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Cap.

Planter d'oliveres en un hivernacle de Vinyols i els Arcs (Baix Camp). R.M. Masalles

Distribució dins el territori català

Territoris ruscínic, catalanídic i sicòric (i ausosegàrric).

Gestió, usos i problemes de conservació

Hàbitat gestionat intensivament segons les pràctiques més adequades amb vista a la producció agronòmica. No sempre es tracta de “bones pràctiques”, de manera que solen comportar problemes de contaminació (del sòl, dels aqüífers, de les aigües superficials) provocada pels pesticides i els adobs. També generen deixalles sòlides poc degradables (plàstics de cobriment, motlles de poliestirè expandit...) en les àrees circumdants, principalment arran de temporals.

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ② àrea europea extensa (sobretot regions mediterrània i atlàntica)
Freqüència dins el territori català	▶ ③ bastant comú
Forma d'implantació territorial	▶ ③ superfícies petites
Diversitat florística	▶ ① baixa
Grau de maduresa	▶ ① dependent de la intervenció humana
Amenaça	▶ ① no amenaçat

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

82a2 Conreus herbacis intensius: hortalisses, flors, maduixeres...

86.6

Llocs arqueològics

Poblat ibèric d'Ullastret (Baix Empordà). A. Ferré

Aspecte

Restes arqueològiques de tota mena. El caràcter espars o dens dels elements arqueològics, el tractament paisatgístic, les condicions de manteniment i el grau de freqüentació determinen una notable diversitat del poblament natural, ja prou heterogeni a causa de la diversitat de climes i ambients. Els llocs preparats per rebre visites solen tenir una part enjardinada que, en general, actua com a marc del conjunt. Hi solen aparèixer, però, fragments de vegetació ruderal intercalada o, no tan sovint, clapes de vegetació més complexa.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Del litoral marítim a la muntanya mitjana.

Ambients que ocupa – Indrets diversos.

Flora i fauna

Molt diverses i molt irregulars, segons si hi ha intercalats hàbitats poc o molt naturals i si hi ha espais enjardinats o no.

Distribució dins el territori català

General, des de les comarques litorals a les pirinenques.

Gestió, usos i problemes de conservació

Es tracta d'un hàbitat sovint força artificialitzat, que depèn en gran manera de les accions de manteniment realitzades per l'home. El valor dels elements naturals que hi conviuen és, llevat de rares excepcions, molt baix.

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ① bona part d'Europa
Freqüència dins el territori català	▶ ① molt comú
Forma d'implantació territorial	▶ ③ superfícies petites
Biodiversitat	▶ ① molt diversa

■ Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

■ Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

86d Llocs arqueològics

86.7+ Àrees revegetades: mines a cel obert, pistes d'esquí...

Pistes d'esquí de la Molina (la Cerdanya). J. Vigo

Aspecte

Terrenys generalment rostos que han estat coberts de vegetació rizomatosa o cespitosa, en general baixa, amb la funció d'evitar l'erosió del substrat. Durant les primeres etapes s'hi endevina encara el procés de sembra (recobriments amb palla, etc.).

Talús revegetat amb *Eragrostis curvula* a la Cerdanya. J. Vigo i I. Soriano

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – De la terra baixa a l'estatge alpí.
Ambients que ocupa – Runam de mines, graveres abandonades, talussos de grans obres públiques, vessants d'alta muntanya en què ha estat corregit el pendent...
Clima – Molt divers.
Substrat i sòl – Substrats poc consolidats, sovint superposats al sòl primigeni, de granulometria i pH diversos. Provenen de materials de tota mena.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Integrada principalment per gramínies :				
<i>Cynodon dactylon</i> (gram)				
<i>Poa</i> spp.				
<i>Lolium</i> spp. (margall, raigràs)				
etc.				
i per algunes lleguminoses :				
<i>Trifolium</i> spp. (trèvol)				
<i>Medicago sativa</i> (alfals)				
<i>Lotus corniculatus</i>				
etc.				

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

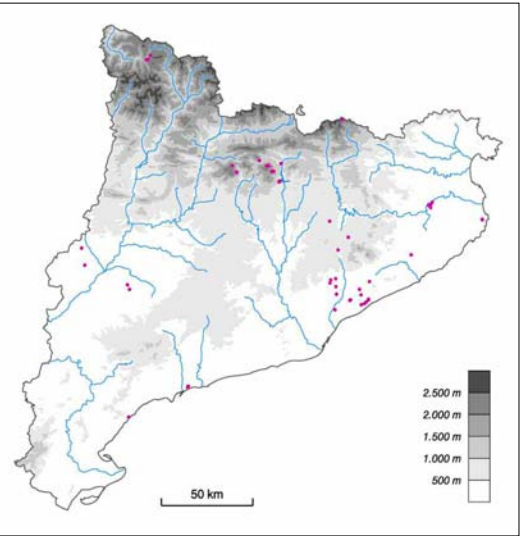
Cap.

Gram. J. Vigo

Distribució dins el territori català

General, des de les terres mediterrànies a l'alta muntanya.

Gestió, usos i problemes de conservació

Les esllavissades i l'erosió poden interrompre el procés de revegetació. Si la intervenció té èxit, pot permetre la lenta introgressió de plantes autòctones dels espais del voltant.

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ① bona part d'Europa
Freqüència dins el territori català	▶ ③ bastant comú
Forma d'implantació territorial	▶ ② superfícies mitjanes
Diversitat florística	▶ ① baixa
Grau de maduresa	▶ ① essencialment inestable
Amenaça	▶ ① no amenaçat (però l'erosió el pot eliminar)

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

86e Àrees revegetades: mines a cel obert, pistes d'esquí...

87.1

Conreus abandonats

Camps abandonats prop d'Abella de la Conca (Pallars Jussà). A. Ferré

Aspecte

Espais conreats fins fa poc, que conserven de vegades restes del conreu i de la vegetació arvense associada. Mantenen encara ben visibles els seus límits, de vegades constituïts per murs de pedra, camins, vegetació natural...

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Terra baixa, muntanya mediterrània i muntanya mitjana, principalment.

Ambients que ocupa – Diversos.

Clima – Diversos.

Substrat i sòl – Diversos.

Flora principal

A banda de les restes de la flora preexistent, està constituïda principalment per herbes oportunistes, invasores; també sol haver-hi una incipient penetració d'espècies dels hàbitats naturals circumdants.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Diversos.

Distribució dins el territori català

Per tot el territori, llevat de l'alta muntanya.

Bleneres en un camp abandonat d'Osona. J. Vigo

Gestió, usos i problemes de conservació

Es tracta d'àrees ocupades per vegetació pionera de significació molt diversa, i molt canviant en les primeres fases d'abandonament dels conreus. Eventualment s'aprofiten per a pastura. Si no es transformen en àrees urbanes, poden evolucionar i cobrir-se, amb el temps, de vegetació natural. En indrets humits aquesta transformació sol ser més ràpida.

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ① bona part d'Europa
Freqüència dins el territori català	▶ ① molt comú
Forma d'implantació territorial	▶ ③ superfícies petites
Diversitat florística	▶ ① baixa
Grau de maduresa	▶ ① conseqüència de l'activitat humana
Amenaça	▶ ① no amenaçat

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

87a Conreus abandonats

87.21+ Comunitats ruderals de terra baixa

Comunitat de *Borago officinalis* (borraïna) i *Allium neapolitanum* a Santa Coloma de Cervelló (Baix Llobregat). J. Vigo

Aspecte

Comunitats herbàcies o, més rarament, llenyoses, de les àrees de terra baixa on tenen lloc activitats humanes i per on circula normalment el bestiar o hi reposa. Els vegetals que en formen part estan adaptats a les perturbacions, al trepig i a les aportacions de matèria orgànica en graus diversos; i en molts casos es tracta de plantes al·lòctones. La diversa influència zooantròpica sobre aquesta mena d'ambients, afegida a la diversitat de sòls i de clima, explica el gran nombre de comunitats que s'integren dins de l'hàbitat: herbassars tendres als indrets més frescals, gespes baixes als llocs trepitjats (camins i carrers), herbeis esclarissats als murs de pedra, ortigars i cardassars indicadors de la proximitat del bestiar, matollars grisencs a les terres més eixutes... fins a arcedes amb funció de tanques vives espinoses.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Terra baixa.
Ambients que ocupa – Ermots, solars, carrerades, vores de cases i de vies de comunicació, etc.
Clima – Mediterrani.
Substrat i sòl – Sòls perturbats, sovint amb aportacions notables de matèria orgànica.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Plantes arbustives				
<i>Salsola vermiculata</i> (siscall)			•	
<i>Atriplex halimus</i> (salat blanc)			•	
<i>Marrubium vulgare</i> (malrubí)			•	
<i>Artemisia</i> spp. (artemisa)			•	
Plantes herbàcies				
<i>Parietaria judaica</i> (morella roquera)		•	•	
<i>Hordeum leporinum</i> (margall bord)		•	•	
<i>Fumaria capreolata</i> (gallaret)		•	•	
<i>Mercurialis annua</i> (melcoratge)		•	•	
<i>Verbena officinalis</i> (berbena)		•	•	
<i>Malva sylvestris</i> (malva major)		•	•	
<i>Aster squamatus</i>		•	•	
<i>Lepidium draba</i> (bàbol)		•	•	
<i>Borago officinalis</i> (borraïna)		•	•	
<i>Silybum marianum</i> (card marià)		•	•	
<i>Chenopodium</i> spp. (blet)		•		
<i>Urtica</i> spp. (ortiga)		•		
<i>Bromus</i> spp.		•		
<i>Euphorbia</i> spp. (lletereses)		•		
<i>Plantago</i> spp. (plantatges)		•		
<i>Amaranthus</i> spp.		•		

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Chenopodietum muralis Br.-Bl. et Maire 1924
Amarantho-Chenopodietum ambrosioidis (Br.-Bl.) O. Bolòs 1967
Atriplicetum patulo-hastatae O. Bolòs et Masalles 1983
Atriplici rosae-Salsoletum ruthenicae Rivas Mart. 1978
Chenopodio albi-Conyzetum canadensis Carretero 1994
Chenopodio albi-Conyzetum sumatrensis Carretero 1994
Silybo-Urticetum Br.-Bl. (1931) 1936 em. 1952
Pharbitidi-Lycietum europaei O. Bolòs 1962
Urtico-Smyrniyetum olusatri (A. et O. Bolòs) O. Bolòs et R. Mol. 1958
Brassico-Carduetum tenuiflori O. Bolòs et Vigo 1984
Dipsaco-Cirsietum crinitii (A. et O. Bolòs) O. Bolòs 1956
Carduo-Lavateretum arboreae O. Bolòs et Vigo 1984
Eleusino-Euphorbietum prostratae (O. Bolòs) O. Bolòs et A. Marcos 1953
Lolio-Plantaginietum majoris (Linkola) Beger 1930
Schismo-Filaginietum congestae O. Bolòs (1948) 1975
Carduo tenuiflori-Hordeetum leporini Br.-Bl. (1931) 1936
Asphodelo-Hordeetum leporini (A. et O. Bolòs) O. Bolòs 1956
Arctio-Artemisietum vulgaris Oberd. ex Seybold et Müller 1972
Arctio-Urticetum dioicae O. Bolòs et Masalles 1983

Comunitat de card marià a Sant Quirze de Colera (Alt Empordà). A. Ferré i J. Vigo

Vegetació ruderal a Barcelona. I. Soriano

Parietario-Chelidoniyetum majoris O. Bolòs et Masalles 1983
Urtico dioicae-Sambucetum ebuli Br.-Bl. (1936) 1952
Verbasco-Cirsietum costae O. Bolòs et Masalles 1983
Bromo Galactitietum tomentosae O. Bolòs et R. Mol. 1970
Carici-Medicaginetum arabicae O. Bolòs 1962
Cichorio-Sporobolietum poiretii O. Bolòs 1954
Crepido bursifoliae-Plantaginietum lagopi Carrillo, Ninot, Pino & Sans 1992
Cynodonto-Heliotropietum curassavici O. Bolòs 1988
Echinochloo-Ecliptetum prostratae O. Bolòs 1988
Eleusino-Pennisetetum villosi O. Bolòs 1962
Galactito-Echietum plantaginei R. Mol. 1937
Lepidio drabae-Brometum diandri O. Bolòs 1996
Moricandio-Carrichteretum annuae O. Bolòs 1957
Onopordetum arabici Br. Bl. et O. Bolòs 1957
Plantagini-Capparietum canescentis O. Bolòs 1967
Plantagini-Hordeetum maritimi (O. Bolòs et R. Mol.) O. Bolòs 1962
Alysso-Verbascetum boerhavii O. Bolòs et Vigo 1984
Trifolio fragiferi-Cynodontetum Br.-Bl. et O. Bolòs 1957
Artemisio annuae-Conietum maculati Pino 2000

Distribució dins el territori català

General, però molt rar als Pirineus.

Gestió, usos i problemes de conservació

L'hàbitat es manté mentre duren la freqüentació i les pertorbacions; la construcció i l'abandonament de les activitats (ramaderes, etc.) n'afavoreixen la desaparició o la transformació.

Indicadors d'interès de conservació

- Distribució general dins Europa ➤ ② àrea europea extensa (regió mediterrània)
- Freqüència dins el territori català ➤ ② comú
- Forma d'implantació territorial ➤ ③ superfícies petites
- Diversitat florística ➤ ③ alta
- Grau de maduresa ➤ ① essencialment inestable
- Amenaça ➤ ① no amenaçat

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

86a Àrees urbanes i industrials, inclosa la vegetació ruderal associada

87b Vegetació ruderal no associada a àrees urbanes o industrial

87.22+ Comunitats ruderals de muntanya

Comunitat de repalassa i ortiga gran a Senet (Alta Ribagorça). M. Guardiola

Aspecte

Comunitats herbàcies o, més rarament, llenyoses, típicament de màxim estival, dominades per herbes perennes o biennals (rarament anuals), d'indrets de muntanya freqüentats per l'home o pel bestiar. Segons la intensitat i la periodicitat de perturbació, a més del grau d'humitat del terra, hom distingeix nombroses comunitats d'estructura molt diversa: herbassars tendres d'indrets humits, gespes baixes de llocs calcigats (camins, carrers), cardassars de més de dos metres d'alçada...

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Muntanya mitjana (i estatge subalpí).
Ambients que ocupa – Vores de camins i de cledes, voltants de cases i corrals, etc.
Clima – Medieuropeu o mediterrani muntanyenc (o subalpí).
Substrat i sòl – Sovint sòls calcigats o periòdicament pertorbats, de vegades humits.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
<i>Arctium minus</i> (repalassa)		•	•	
<i>Sambucus ebulus</i> (évol)		•	•	
<i>Conium maculatum</i> (cicuta)		•	•	
<i>Melilotus alba</i> (almegó blanc)		•	•	
<i>Picris hieracioides</i> (parragues)		•	•	
<i>Tanacetum vulgare</i> (tanarida)		•	•	
<i>Achillea millefolium</i> (milfulles)		•	•	
<i>Onopordum acanthium</i> (cardassa)		•	•	
<i>Chaerophyllum aureum</i> (cominassa)		•	•	
<i>Urtica dioica</i> (ortiga gran)		•	•	
<i>Lolium perenne</i> (margall)		•	•	
<i>Trifolium repens</i> (trèvol blanc)		•	•	
<i>Taraxacum officinale</i> (bufallums)		•	•	
<i>Daucus carota</i> (pastanaga borda)		•	•	
<i>Sisymbrium officinale</i>		•	•	
<i>Hordeum murinum</i> (margall bord)		•	•	
<i>Bromus sterilis</i> (margall llarg)		•	•	
<i>Plantago</i> spp. (plantatges)		•		
<i>Poa</i> spp.		•		

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Atriplicetum patulo-hastatae O. Bolòs et Masalles 1983
Chenopodio albi-Conyzetum canadensis Carretero 1994
Eragrostio-Polygonetum avicularis Oberd. 1952
Coronopodo-Sclerochloetum durae Br.-Bl. (1931) 1936
Lolio-Plantaginietum majoris (Linkola) Beger 1930
Rumici-Spergularietum rubrae Hüb. 1973
Juncetum tenuis (Diem. et al. 1940) Schwich 1944
Bromo-Hordeetum murini (Allorge) Löhmi. 1950
Anthriscio-Geranium lucidi (Br.-Bl. et O. Bolòs) O. Bolòs et Vigo 1967
Sisymbrio-Asperuginetum Rebholz 1931
Conyzo-Lactucetum serriolae Lohm. 1957
Bromo-Sisymbrietum macrolomae Ninot, Soriano et Vigo 1996
Arctio-Artemisietum vulgaris Oberd. ex Seybold et Müller 1972
Arctio-Urticetum dioicae O. Bolòs et Masalles 1983
Carduo nutantis-Cirsietum richterani Loidi 1983

Nepetetum latifoliae Vigo 1975
Onopordetum acanthii Br.-Bl. 1923
Parietario-Chelidonetum majoris O. Bolòs et Masalles 1983
Resedo Carduetum nutantis Siss. 1950
Salvio-Marrubietum supini O. Bolòs 1956
Tanaceto-Artemisietum (Br.-Bl.) R. Tx. 1942
Urtico dioicae-Sambucetum ebuli Br.-Bl. (1936) 1952
Dauco-Picridetum hieracioidis Görs 1966
Lamio-Conietum maculati Oberd. 1957
Brachypodio-Melilotetum albae O. Bolòs et Vigo in Vigo 1979
Echinopo sphaerocephali-Artemisietum absinthii Vigo et Carreras 1997
Onopordetum acauli (Br.-Bl. 1948) Vigo et Carreras 1997
Sclerochloo-Polygonetum arenastris Sôo ex Korneck 1969 corr. Mucina 1993
Veronico serpyllifoliae-Spergularietum rubrae Pass. ex Mucina 1993

Distribució dins el territori català

Sobretot Pirineus i territoris ruscínic, olositànic i catalanídic septentrional.

Gestió, usos i problemes de conservació

L'hàbitat es manté gràcies a la freqüentació i, de vegades, a una certa humitat, com també a un cert enriquiment del sòl en matèria orgànica (defecacions del bestiar, etc.).

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ② àrea europea extensa (Europa central, muntanyes alpines)
Freqüència dins el territori català	▶ ③ bastant comú
Forma d'implantació territorial	▶ ③ superfícies petites
Diversitat florística	▶ ② mitjana (o alta)
Grau de maduresa	▶ ① essencialment inestable
Amenaça	▶ ① no amenaçat

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

86a Àrees urbanes i industrials, inclosa la vegetació ruderal associada

87b Vegetació ruderal no associada a àrees urbanes o industrials

Mina de sal de Cardona. R. Ortiz

Aspecte

Perforacions de dimensions diverses que sovint porten associades, a la superfície, instal·lacions per a concentració de la mena i acumulacions de runam.

Flora i fauna

Pràcticament limitades a les boques i a les parts més externes, on poden aparèixer plantes diverses, moltes de les quals de caràcter ruderal, i fauna d'ambients humanitzats.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Cap.

Distribució dins el territori català

Esporàdic als territoris catalanídics i ausosegàrric, i als Prepirineus.

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ① bona part d'Europa
Freqüència dins el territori català	▶ ④ rar
Forma d'implantació territorial	▶ ① sense qualificació
Biodiversitat	▶ ① baixa

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

Cap.

89.11 Ports marins

Port de Barcelona. I. Soriano

Aspecte

Recers de la línia de costa, en general construïts de cap i de nou, on troben refugi embarcacions de diverses menes.

Flora i fauna

Variables i, en general, empobrides, amb comunitats d'algues marines, sovint dominades per cloròfits indicadors d'eutrofització (*Ulva*, *Enteromorpha*...), i amb poques espècies d'animals.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Cap.

Distribució dins el territori català

Territoris ruscínic i catalanídic.

Port de Blanes (la Selva). A. Ferré

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ① bona part d'Europa
Freqüència dins el territori català	▶ ③ bastant comú
Forma d'implantació territorial	▶ ① superfícies grans
Biodiversitat	▶ ① baixa

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

86a Àrees urbanes i industrials, inclosa la vegetació ruderal associada

89.12

Salines

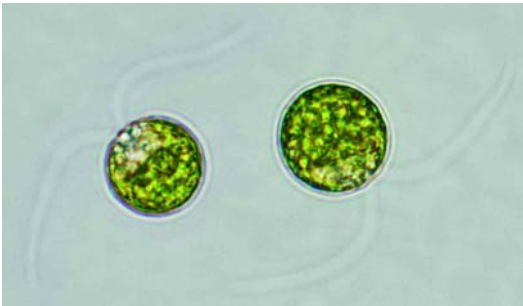
Salines de la Trinitat, a la Banya (delta de l'Ebre). M. Cebolla

Aspecte

Conjunt de basses de poca profunditat i petits espais associats on es beneficia sal comuna a partir d'aigües salades.

Ecologia

- Àrees biogeogràfiques – Litoral marítim (i muntanya mitjana, a l'estatge submontà).
- Condicions del medi – Aigües amb una elevada proporció de sal, des de 36-70 g/l a les basses concentradores fins a 140-325 g/l a les cubetes de cristal·lització.
- Clima – Mediterrani (o mediterrani submediterrani).

Dunaliella salina. UTEX, Culture Collection of Algae

Component biòtic

	dom.	ab.	sign.	sec.
Plantes vasculares <i>Arthrocnemum</i> (cirialeres), <i>Suaeda</i> (salats)... als marges de les basses; <i>Ruppia</i> ... dins l'aigua				
Cloròfits (algues verdes) <i>Cladophora</i> , <i>Enteromorpha</i> , <i>Dunaliella salina</i> , <i>Pedinomonas</i> ...				
Diatomees <i>Nitzschia</i> , <i>Mastogloia</i> ...				
Dinofícies <i>Massartia</i> , <i>Oxyrrhis</i> ...				
Cianòfits (algues blaves) <i>Microcoleus</i> , <i>Lyngbya</i> , <i>Spirulina</i> ...				
Bacteris <i>Halobacterium</i> , <i>Halococcus</i> ...				
Dipters Larves de <i>Chironomus</i> (mosquits)				
Crustacis branquidípodes <i>Artemia salina</i>				
Ocells <i>Phoenicopterus ruber</i> (flamenc)				

Sintaxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Cap.

Distribució dins el territori català

Territori catalanídic meridional (i Prepirineus).

Salines de la Trinitat (delta de l'Ebre). M. Cebolla

Gestió, usos i problemes de conservació

Sovint l'hàbitat persisteix un cert temps després de l'abandonament de l'explotació, com passa a les terres interiors.

Indicadors d'interès de conservació

- Distribució general dins Europa
- Freqüència dins el territori català
- Forma d'implantació territorial
- Biodiversitat
- Grau de maduresa
- Amenaça
- ▶ ② àrea europea extensa (sobretot al llarg de les costes)
- ▶ ⑤ molt rar
- ▶ ① superfícies grans (o mitjanes)
- ▶ ① baixa
- ▶ ① condicionat per l'activitat humana
- ▶ ③ amenaçat

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

1150 Llacunes litorals

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

89a Salines i llacunes salades industrials

89.13**Canals i llacunes salins industrials**

Bassa de les antigues salines de Sant Antoni, delta de l'Ebre. T. Curcó

Aspecte

Sistema de canals i basses utilitzats a les mines de sal, però actualment pràcticament en desús, en el procés de concentració de menes potàssiques. També són inclosos en aquest hàbitat els criadors de peixos marins, com ara l'orada o l'anguila.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Terra baixa.

Ambients que ocupa – Mines de sal. Basses i piscifactories del litoral.

Clima – Mediterrani.

Substrat i sòl – Sense caràcters particulars.

Distribució dins el territori català

Territori ausossegàrric i zona litoral (delta de l'Ebre).

Gestió, usos i problemes de conservació

Hàbitat lligat al manteniment de l'activitat minera i al procediment de concentració de les sals; o bé a la cria de peixos.

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ② àrea europea extensa (de manera esparsa a l'Europa central i meridional)
Freqüència dins el territori català	▶ ⑤ molt rar
Forma d'implantació territorial	▶ ③ superfícies petites
Biodiversitat	▶ ① baixa

■ **Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents**

Cap.

■ **Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen**

89a Salines i llacunes salades industrials

89.22

Sèquies i petits canals d'aigua dolça

Sèquia a Massalcoreig (Segrià). J. Carreras

Aspecte

Rases artificials o canals d'obra destinats a conduir aigua.

Característiques ecològiques

Aigües de composició diversa, segons els casos.

Flora i fauna

Eventualment, les sèquies i canals poden ser colonitzats per plantes de les comunitats naturals aquàtiques, és a dir, per hidròfits diversos, flotants o arrelats al fons. El poblament vegetal pot ser referit, si escau, als hàbitats dels grups 15, 22, 23 o 24. La fauna és diversa i en general pobre.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Cap en especial.

Distribució dins el territori català

Bona part del territori.

El rec Comtal, Barcelona. A. Petit

Gestió, usos i problemes de conservació

Usos molt diversos, segons que la seva instal·lació vagi lligada a la indústria hidroelèctrica, al funcionament de complexos industrials, al drenatge de terrenys, a l'abastament de conreus de regadiu, etc.

Indicadors d'interès de conservació

- Distribució general dins Europa▶ ① bona part d'Europa
- Freqüència dins el territori català▶ ① molt comú
- Forma d'implantació territorial▶ ③ superfícies petites
- Biodiversitat▶ ① heterogènia i en general baixa

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

Cap.

89.23 Basses d'aigua dolça industrials, agrícoles..., grans canals i estanys ornamentals

Bassa agrícola a Santa Maria de Palautordera (Vallès Oriental). M. Guardiola

Aspecte

Excavacions, dipòsits o canalitzacions, en general limitats per plàstics, murs o formigó. Quan hi ha plàstics la vegetació dels marges sol ser herbàcia, però amb formigó o argila pot ser arbustiva i, fins i tot, arbòria. Els estanys ornamentals poden ser rics en vegetació aquàtica, sovint introduïda. També queden incloses en aquest hàbitat les instal·lacions fixes per a la cria de peixos (truites, carpes, espècies ornamentals per a aquaris...).

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Marge arbori				
<i>Populus nigra</i> (pollancre), <i>Alnus glutinosa</i> (vern)...				
Marge arbustiu				
<i>Rubus ulmifolius</i> (esbarzer), <i>Arundo donax</i> (canya), <i>Phragmites australis</i> (canyís)...				
Marge herbaci				
<i>Brachypodium phoenicoides</i> (fenàs de marge)...				
Vegetació submergida o flotant				
Plantes vasculares				
<i>Lemna</i> spp. (lleties d'aigua), <i>Nymphaea alba</i> (nenúfar)...				
Molses				
<i>Fissidens</i> spp.				
Algues				
<i>Cladophora</i> spp...				

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Terra baixa (i muntanya mitjana).
Ambients que ocupa – Terres agrícoles, proximitats de rius o, més rarament, àrees industrials, o bé espais enjardinats.
Clima – Mediterrani (o medieuropeu).
Substrat i sòl – Terreny preferentment argilós, excepte quan el fons és artificial.

Fauna principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Peixos				
<i>Salmo dairdneri</i> (truita arc iris), <i>Cyprinus carpio</i> (carpa)...				
Amfibis				
<i>Rana perezi</i> (granota comuna)				
Crustacis branquiòpodes				
<i>Daphnia pulex</i> (puça d'aigua)				
Insectes heteròpters				
<i>Notonecta glauca</i> , <i>Gerris cinereus</i> (sabater)				
Insectes coleòpters				
<i>Dytiscus</i> spp., <i>Hydrous</i> spp.				
Insectes odonats				
<i>Sympetrum fonscolombii</i> (espiadimonis)...				

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

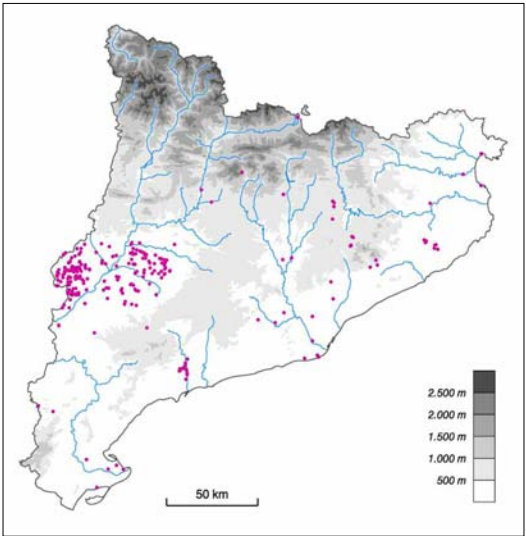
Diversos.

Distribució dins el territori català

General, però rar als Pirineus.

Bassa industrial a Avinyonet del Penedès. L. Chamorro

Gestió, usos i problemes de conservació

Atès que es tracta d'un hàbitat originat per l'activitat humana, destinat a emmagatzemar o transportar aigua, el seu manteniment exigeix que el fons es conservi impermeable.

Sovint això comporta també l'eliminació de les plantes (arbres i arbustos) situades a la vora, si exceptuem el cas dels estanys ornamentals.

Indicadors d'interès de conservació

- Distribució general dins Europa
- Freqüència dins el territori català
- Forma d'implantació territorial
- Biodiversitat
- Grau de maduresa
- Amenaça
- ▶ ① bona part d'Europa
- ▶ ③ bastant comú
- ▶ ③ superfícies petites
- ▶ ② mitjana
- ▶ ③ condicionat per l'activitat humana
- ▶ ① no amenaçat

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

89b

Basses d'aigua dolça industrials, agrícoles..., grans canals i estanys ornamentals

89.24

Basses i estacions depuradores d'aigües residuals

Estació depuradora de Lloret de Mar (la Selva). A. Ferré

Aspecte	Flora principal
Instal·lacions, en gran part artificials, generalment properes a les poblacions o a les àrees industrials.	Limitada sobretot a comunitats ruderals o a plantes de jardí.
Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen	
Cap en especial.	
Distribució dins el territori català	
General; escampat des de terra baixa a la muntanya mitjana.	
Indicadors d'interès de conservació	
Distribució general dins Europa	➤ ① bona part d'Europa
Freqüència dins el territori català	➤ ① molt comú
Forma d'implantació territorial	➤ ② superfícies mitjanes
Biodiversitat	➤ ① baixa

■ Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

■ Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

86a Àrees urbanes i industrials, inclosa la vegetació ruderal associada

